

TORAJYVÄ

TORAJYVÄ

on naisryhmä akanoiden julkaisu, levikki tällä hetkellä 400 kpl. Vakipalstoina mm. Toransuojelijat-, Murheenkryyni-, Leseet-, Lyylin lystitsekä Kalutut palat-palsta.

Lesbot lähenevät yhä enemmän aluskasvillisuutta. Olemme ylittäneet biologian (vrt. Pärrä 1 & 2, jossa elvytettiin eloon suomalaisista anatomian sanastoa), sipaisseet sosiologista puolta (vrt. Leilasanomien, jossa tyypiteltiin ja ääneltiin vuoroin yksin vuoroin erilliskulttuurissa keskellä sosiaalista verkostoa.)

Solidaarisuuden siemeniä lahtee Torajyvä kylvämään. Ruohonjuuritasolla. Ja solidaarisuuden kutsun ovat naiset kuulleetkin. Leila-Sanomissa ollut veetoisuus tuotti vastaukseksi n. 1000 markkaa, mistä toimitusryhmän hämmästyntynyt mutta vilpittön kiitos.

"Väitetään, että itseskelyn oppiminen on ensimmäinen ehto, jotta nainen oppisi rakastamaan naista. Kenties, mutta toisen/toisten kanssa se on verrattomasti mukavampaa." (R.K.) Kenties myös hedelmällisempää? Siispä: Kirjoita, kritisoi, kehu jne jne.. Ja lähetä hengentuotteesi meille os. PL 55, 00511 HELSINKI 51 (johon voit myös lähettää Akanat-ryhmälle tarkoitettua postia).

Pikkuisen periaatteista: Liitä postiisi ehdottomasti nimesi ja osoitteesi, nimettömiä juttuja emme voi julkaista. Lehdessä voit tuki käyttää nimerkkiä niin halutessasi. Jos haluat lähettämäsi

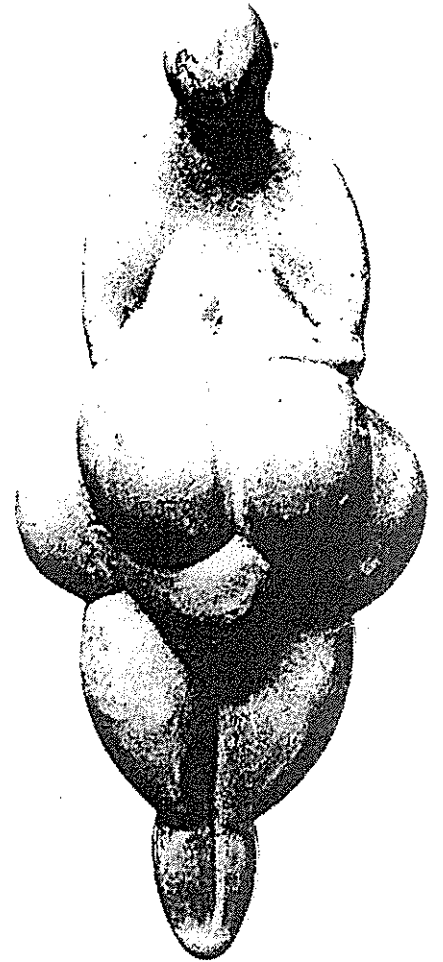
aineiston takaisin, oheista palautuspostimerkit. Jos lainaat jonkun toisen runoja ja ajatuksia, muista mainita lähde. Parasta olisi ja vakaa tarkoitukseemme onkin, että luomme Torajyvän itse, lainaamalla muilta (poikkeus ulkolaiset lesbojulkaisut, joita yritämme kääntää kaikkien käyttöön- on hyvä tietää, miten lesbokansa muualla elää ja tulee toimeen).

Siis omin eväin Torajyvämme tekoon. Linjanamme on edelleenkin sensuroimattomuus, mutta sivumäärä yms. aiheuttaa ymmärrettävästi jonkin verran karsintaa. Älä kuitenkaan masennu, jos et näe kirjoitustasi juuri seuraavassa lehdessä, toki uusiin tulee (emme ole unohaneet kunnianhimoista antologia-suunnitelmaamme, mikä tiedoksi runoilijoillemme kerrottakoon). Jos kuitenkin tunnet tullesi kaltoin kohdelluksi, ota yhteys toimitukseen, niin jutellaan asioista.

Muuten, miten pitemmälle tätä lehteä olemme täällä toimituksessa kasanneet, sitä selvemmin olemme huomanneet, että meillä on TARPEITA.. Paitsi kirjoittajia, kaipaamme valokuvaajia ja piirtäjiä kuvittamaan suomalaisen lesbon todellisuutta/utopioita. Lähetäthän antisi!

Niin- ja edelleenkin tarvitsemme rahaa. Virginia Woolfia mukaillaksemme: Omat rahat, oma lehti (Isosta Veljestä riippumatta). Lehden välistä löydät jälleen tilillepanokortin, jolla vaikkapa kaljapullon hinnalla voit tukea seuraavan lehden ilmestymistä. (Huom. Kun maksat Akanatryhmä/NN, maksat itselle-

si, joten sinun ei tarvitse maksaa kahta markkaa tarjoilupalkkiota).

Vast. toim.
Terhi Saarinen

Ja iso joukko vastuuttomia kansalesboja, jotka kasasivat lehden Terhin lähtiessä Itäisille maille.

"*Keitä me olemme,
mistä tulemme,
minne menemme*"

"Mikä ihmeen Akanat-ryhmä?" Sitten edellisen lehtemme, Leila-Sanomien ilmestymisen olemme saaneet kuulla kummasteluja sen takana olevasta joukosta (tyypillistä kyllä lähinnä pääkaupunkiseudun naisilta, maaseudulta olemme saaneet vain varauksetonta tukea). Lienee korkea aika esittäytyä:

"Akanat on naisryhmä, jonka tarkoituksena on tukea lesbojen mahdollisuuksia elää kokonaisvaltaisina yksilöinä yhteiskunnassamme, vahvistaa omaa identiteettiämme ja vastustaa meihin naisina ja homoseksuaaleina kohdistuvaa kaksinkertaista syrjintää. Ryhmä toimii SETA ry:n yhteydessä, mutta siihen kuuluminen ei edellytä SETAn jäsenyyttä, vaan ryhmään kuuluu jokainen nainen, joka tuntee omakseen ryhmän tavoitteet. Olosuhteiden pakosta ryhmän toiminnan keskuksena on toistaiseksi Helsinki, tavoitteenamme on kuitenkin kokoontua myös muualla Suomessa. Tällä hetkellä ryhmän toimintaa koskevat päätökset tehdään SETA ry:n toimistossa II linja 10 Helsinki 53 keskiviikkoisin klo 18 - 21 olevissa naistenilloissa nainen ja ääni-periaatteella. Muualla maassamme asuvat naiset voivat osallistua aloitteen- ja päätöksentekoon kirjeitse os. Ryhmä Akanat, PL 55, 00511 HELSINKI 51. Päätöksistä yms. tärkeistä asioista tiedotamme ryhmän Torajyvä-lehdessä ja mahdollisuuksien mukaan myös kirjeitse."

Akanat-ryhmän kokouksessa 12. 1. 1983
päätetty periaateohjelma

Mistä tulemme? Me tulemme kaikkialta elämästä. Meissä on isoäitejä, äitejä, tyttäriä, johtajia, duunareita, opettajia, oppilaita..naisia tässä yhteiskunnassa. Yhteistä meille on kykymme rakastaa, rakastaa kaikista esteistä huolimatta. Tavoitteenamme on oppia elämään vielä enemmän ihmisiksi, toisiamme tukien ja rakastaen- ja kenties yhdessä tavoitamme maailman, jossa tämä kaikki on mahdollista.

Mustasukkaisuus, Sisaruus ja tasa-arvo

Minussa heräsi taantumuksellisia ajatuksia lukiessani Pörrää no. 2. Antakaa kun kerron.

Olen yhtä epätavallinen ihminen kuin kuka tahansa teistä. Pienenä en koskaan haaveillut kasvavani turhautuneeksi lesboksi. Maailmani oli hyvä, kaunis, ajan hengen mukaisesti marxilais-leninistinen, mutta tarpeisiini mukautuva. Sitten huomasin, neljänneksen vuosisataa elettyäni, ettei Äiti aina paistaisikaan minulle piirakkaa. Muutin kotoa pois ja maailmani muuttui.

Elämäntarinani lesbona, lyhyesti: Setan disko, ihastuminen pahaan ja kokeneeseen maailmannaiseen. Moniko teistä voi puhtain omintunnon heittäen ensimmäisen kiven? Elin tarinan läpi monena uusintana, muodostui kuvio, jota esitettiin viisi vuotta.

Olin ja olen mustasukkainen kuin yö. Ihastukseni kohteet olivat väistämättä uskottomia; ketkään muut eivät minua

olisi saaneet kiinnostumaan. vaelta-
tamaan ikkunoittensa alla aamuöisin,
soittamaan mykkiä puheluita mykkiin
puhelimiin. Tunnistin tulevat naiseni
jo vaateparresta, turhamaiset donjuani-
nit hikeä housunlahkeissaan ja huu-
lilla kaljan kaikki makeus.

On kaunis ajatus, ettemme omista toisiamme, on ihanaa olla vapaa, tasa-
vertainen ja hyvä. Kuka kertoisi
minulle, mitä tekemistä tällä kai-
kella on todellisuuden kanssa?

Minusta juuri mustasukkaisuus on
vahva, rehellinen ja aito tunne, nä-
kyvä ja kuuluva seuraus siitä, että
on olemassa kateutta ja riistoa,
sortoa ja eriarvoisuutta. Minua
rasittaa katsella ihmisiä, jotka
hammasta purren, hitaasti hamaan-
tuen seuraavat sanaakaan sanomatta
veitsen uppoamista itsetuntoonsa;
koska on pientä ja pahaa valittaa,
koska on omistamista olla kateudes-
ta sairas. Molemmat kädet sydämellä!
Kuka teistä ei kuukauteen ole tuntenu
kateutta?

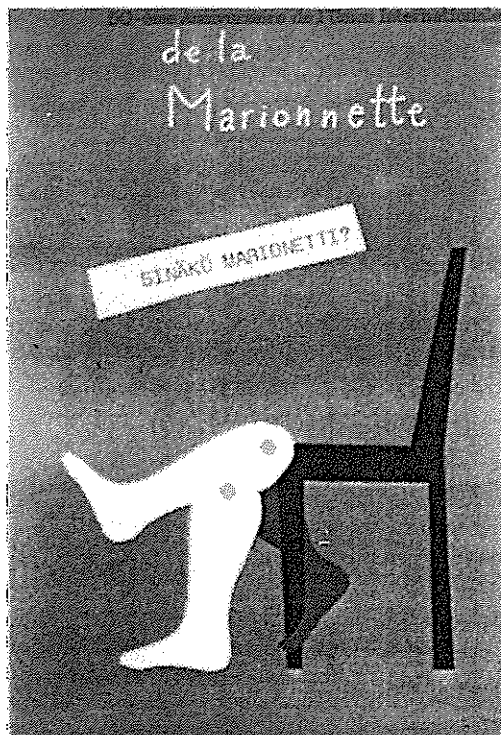
Naiset ovat pieniä ja poljettuja,
mutta sitkeitä. Tästä naispellostasta
versovat tukevat rungot kasvattavat
metsää muittenkin suojaksi. Mutta
turha on luulo, että naiset olisivat
tasavertaisia. Sisaruus syntyy vain
puutarhoissa. Sanon sanomiseni suo-
raan: en tunne tasavertaisuutta nai-
sen kanssa, jolla menee hyvin, joka
on varoissaan, joka pukeutuu huolel-
la ja syö päivällisensä ulkona; en
ole tasapäinen tasapainoisissa ko-
deissa kasvaneiden vahvojen virka-
naisten kanssa.

Tasavertaisuus ei ole asenne, vaan
elämäntapa. Elämäntapani on näkki-
leipää ja levottomuutta. Sisaruutta
tunnen ennen kaikkea muita käyhiä
kohtaan.

Olen alkanut epäillä, onko lesbo-
jen kansakuntaa olemassa. Rakkaus
jää niin monesti kynnykselle. Rak-
kaus on niin monesti rajoitettu
vaihtoehtoelämäntapa arkipäivän
puutteita vastaan. Rakkaus on niin
monesti, ei läheisyyttä, vaan
etäisyyttä tyhjyydestä. Rakkaus,
mikä ihmeen rakkaus! Rakkaus on
henkiläkohtainen ideologinen valin-
ta: miten elät, miten tunnet, kei-
den kanssa? Mikä en kiihkeytesi ar-
voista?

On helppo sanoa 'lesbot' ja kui-
tenkin kukin astuu diskon hämääjän
valmiina olemaan poikkeus, jokai-
selta jää pikkusormi oven ulkopuo-
lelle. Yksilöt, totisesti minä sa-
non teille: olette paljossa saman-
laisia, mutta eriarvoisia; elätte
keskeillä valtakamppailua naisten
kesken, joka on kuin heijastus
suuremmasta, rumemmasta kamppailusta
ympäriillämme. Olenne, useimmat,
vapaita naisia sikäli että pyrimme
elämään miehestä riippumattomana
taloudellisena yksikkönä. Tämä
ohut side ja kauniit sanat tasa-
arvoisuudesta eivät riitä. Sen si-
jaan: on kohdattava eriarvoisuus
ilman koristekuorrutuksia, eletävä
aitojen katkeruuksien läpi, oljava
rehellinen. Vain tosiasioita voi
muuttaa.

vähän, on pysyttävä yhdessä. Luokka-
sotaa naisten kesken en julistakaan,
vaan todellisuuteen astumista. Kun
seuraavan kerran tunnet mustasukkai-
suutta, ota siitä kiinni ja seuraa,
minne se johtaa. Kun varaton rakas-
tettusi seuraavan kerran sanoo
'sitten kun meillä on saari Suomen-
lahdella/ mökki Lapissa/ vene Sai-
maalla', uskalla tunnistaa epäuskosi.
'Älä katkeroidu hiljaa siitä, että
televisio, jota katselet on elämäsi
ohikiitävän naisen televisio. Tee
itse omat kymmenen käskyäsi oman |
pääsi mukaan, alkaen käskystä 'älä
käytä itsetuntoasi, seksuaalisuuttasi
äläkä älyäsi kauppatavarana!' Jos
olet antanut valtataistelulle pikku-
somesi, voit vielä vetää sen pois
; sen sijaan - potkaise.
Sisaruus ei synny pelkistä suudel-
mista.

Jospa voisi vain
hiljaa ihmetellä
elämää

Katri Vala

Rakkaus

Alma Routsong kirjassa Our Right to Love

Tehtäväni oli kirjoittaa romanssista ja kosiskelusta, mutta en pidä sanan 'romanssi' sisältämistä epärealistisista sivumerkityksistä; vain se mikä on todellista, on aidosti kiinnostavaa. Rakkaus on todellista.

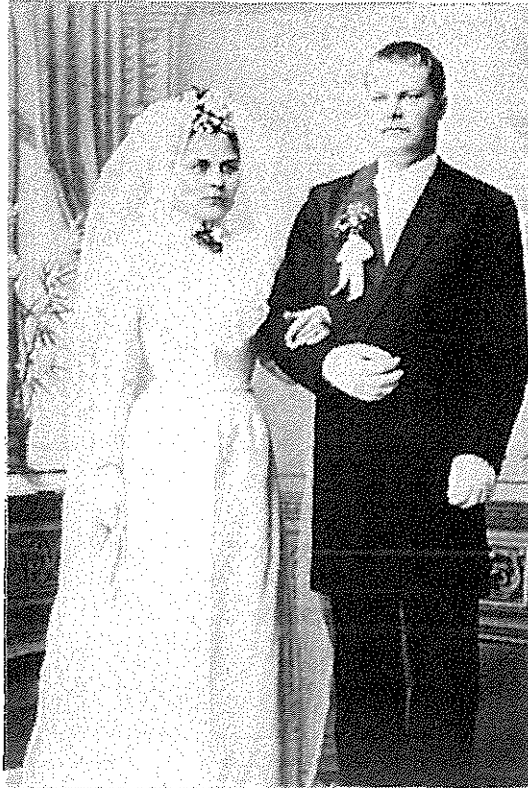
Minulla ei ole määritelmää rakkaudelle. Olen yrittänyt vuosia, mutten ole kyennyt keksimään sellaista, joka kattaisi kaikki tapaukset, joiden tiedän olevan rakkautta. Ei edes 'rakkaus on välittämistä' kata kaikkia tapauksia.

Meillä on oikeus rakastaa, koska meillä on oikeus olla terveitä. Vapautuminen tulee säilyttämään tämän rakkauden alkuperäisen puhtauden ja ilon ja päästämään sisälämme asuvan lapsen luomaan sitä kuten linnut laulunsa. Vapautumattomuus luo pelkoa yhtä kiihkaasti kuin vapaus rakkautta, joskus kiihkaammin. Vapautumattomuus saattaa todella sotkea rakkauden.

Miksi joutua ulkopuolelle jonkin muun kuin todella olennaisen vuoksi? Miksei mennä naimisiin miehen kanssa ja asua omakotitalossa, jollei tiedä, että tulinen rakkaus on olennaisinta?

Ilman rakkautta olemme kyynisiä, pessimistisiä, tyhjänpäiväisten asioiden sitomia, väheksymme ihmiskuntaa, ruuansulatuksemme toimii huonosti, olemme materialistisia, kireitä; monet ovat kuolleet silkasta rakkauden puutteesta, jotkut tietämättä miksi.

Rakastuneina olemme ystävällisiä, rauhallisia, anteliaita, rokkeitä, ja kauniita. Todellisten rakastavien syleilyssä tapaavat ruumis ja sielu. Se on alkuperäinen jumallallinen kokemus.

TÄSSÄKÖ SATAMA - ENTÄ MISSÄ ELÄMÄ?

Rakkaus ei ole luotettavaa. Sen antaa meille jokin muu tahto kuin omamme, ja otetaan samalla lailla takaisin. Emme voi säännellä sen salaperäistä, kuunkaltaista kasvamista ja vähenemistä tai saada sitä lakkaamaan kun se alkaa koskea.

Avioliitto on yritys tehdä rakkaudesta luotettavaa, pitää se ulottuvilla mutta harmittomana. Muoto säilyy, niinkuin maalattu kuun kuva tai kuunmuotoinen lampunvarjostin, mutta rakkaus on luiskahtanut pois ja mennyt sinne, missä se on tervehtynyt. Vain vapaat voivat rakastaa.

Valta (johon sisältyy raha) on rakkauden pääkilpailija ja sen vastakohta. Valta ja rakkaus eivät voi olla olemassa yhdessä. Vallanhimosaan miehet ovat rämeittäneet ja lianneet maailman. Valtaa käyttäessään he ovat peittäneet pieniä tyttöjä napalmilla ja sitten nämä mie-

het ovat kuolleet katkeruuteen ja hämminkiin, koska kukaan ei ole rakastanut heitä. Miten niin suuri määrä valtaa niin pelotta käytettynä ei vetänytkään rakkautta puoleensa? Ihmiset, jotka haluavat valtaa, ovat kaiken kokoisia. Joidenkuiden ihmisten ainoa valtatekijä on päänsärky, rai-vokohtaus tai odotuttaa muita ravintolapöydissä, niinpä he tekevät niin. He todellisuudessa yrittävät ystäväystyä. Valta on rumaa. Meidän ei tulisi ajatella sitä enempää kuin mitä tarvitaan oppiaksemme puolustautumaan sitä vastaan.

Työ, toisaalta, voi ja sen pitääkin olla olemassa yhdessä rakkauden kanssa. Koska tätä ei yleensä tiedetä, rakkaus usein uhrataan työn vuoksi. Työ, jota tehdään rakkauden kustannuksella ei ole hyvin tehtyä, ja se olisi parasta jättää tekemättä. Kenet voi parantaa lääkäri, joka ei ole rakastavainen, ravita ruoka, jonka on tuottanut maanviljelijä, joka ei ole rakastavainen? Säilöntä- ja lisäaineet eivät tapa meitä, vaan enemmän rakkauden puute.

§

*Rakkaudessa on
nainen orja.
mies herra, vaikka
piläisi olla juuri
päinvastoin*

Minna Canth

Toransuojelijat

Toimitukseen tullutta kriittikiä ja ajatuksia, joita vastaava toimittajamme tytti. (Pärasta ottaa aina kritiikistä muori.) Toimitus on päättänyt puuttua kielen sisään rakennettuun sortoon ja hylätä maskuliiniset sanonnat kuten 'poikia ajatuksia'tai 'ottaa vaari'.

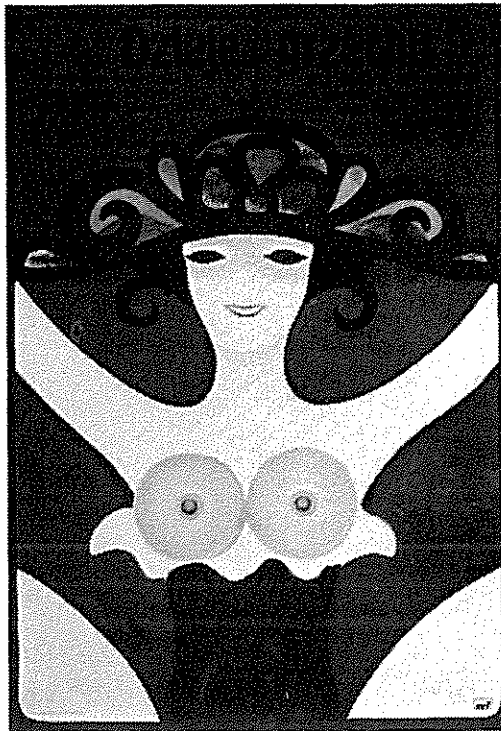
Mottona [REDACTED] runo:

Riisun/liivini/ja liityn/
naisten tasa-arvoliiikkeeseen.

Huomio! Vastaavan toimittajan kanta ei ole mikään TORAJYVÄN kanta.

Kriittinen lukija:" Naisten yhteiskunnassa kohtaama epäoikeudenmukaisuus on myös jokaisen lesbon elämää - ei ainoastaan seksuaalisuus ja sen kaikkalainen hyväksyminen. Yhteiskunnan näistä sortava asenne ei tippaakaan muutu, vaikka lesbopiirien sisäinen vapautuminen kulkisi peninkulmasaappain eteenpäin. Paineet saattavat tuntua sietämättömiltä vapautuneen lesbon arjessa - ja hän pakenee tuttuun sisäiseen piiriin. Lesbopiireissä puhutaan paljon keskinäisestä solidaarisuudesta ja ainakin minus-ta tuntuu siltä, että se on samaa kuin PAETA YHDESSÄ.

Paeta todellisuutta fantasia-maailmaan ja näennäiseen vapautteen.Kovin henkilökohtaiseen vapauteen. Mutta todellisuus on jokaisen lesbonkin arkea ja sitä on katsottava silmäs-tä silmään. Uskon, että lesbot lukisivat mieluummin tois-tensa kokemuksia tavallisesta elämästä kuin epämääräisiä fantasioita ja käsittämättömiä tunteja. Myöskään ylimalkainen huomautus sorrosta ja

"RIISUN LIIVINI JA LIITYN

NAISTEN TASA-ARVOLIIKKEESEEN."

salailusta ei vielä kerro mitään, kaivataan selityksiä. Leh-en luettavuus on paikoit-tain heikkoa. Täysin vieraan ihmisen on vaikea päästä sisäl-le tunnepitoisiin ja hitaasti eteneviin kirjoituksiin. Myös turhat sivistyssanat ärsyttävät, sillä kaiken voi sanoa selvällä suomenkielellä.To-dellakin haluan kaikkien nais-ten alkavan pohtia, mitä voimme tehdä naisten aseman paran-tamiseksi.On toimittava sor-toa vastaan."

Vastaavan toimittajan (itsekeli-jän) kommentti:" Tässä vai-heessa kun lesbojen yhteinen lehti on syntynyt, emme voi täyttää koko lehteä naisiin kohdistuvista epäoikeudenmu-kaisuuksista kertomalla, vaan painotamme kaikkea sellaista ai-neistoa, jossa kuvataan lesbon/lesbojen yksilöllistä, omakoh-taista tapaa kokea ympäristö, itsensä ja toinen nainen.

Varsinaisia naisasiaan keskitty-neitä lehtiä ilman emme Suomes-sa ole (mainio AKKAVÄKI-lehti sekä spontaani AIKANAINEN), mutta lesbojen erityistarpeita tuskin Seta-lehteä lukuunotta-matta missään kosketellaan. Ennen kaikkea haluamme tähden-tää lesbojen kohtaloa olla kaksinkertaisesti sorrettu, naisena ja homoseksuaalina. Omissa järjestöissämme olemme valitettavan usein vaiennettu-ja - naisina. Hinteillä on mie-hinä pääomaa ja statusta ja suuressa maailmassa hinteillä on taloudellista ja hallinnol-lista valtaa. Lesbojen kokoon-tumispaikatkin sijaitsevat ame-rikkalaisten kaupunkien laidoil-la, turvattomilla kujilla. Ei tarvitse mennä suomalaista Set-tan diskoa kauemmaksi, niin voi jo tehdä vertailevaa tutkimus-ta hinttien ja lesbojen elin-tasoeroista. Lesbon lököpöksyi-syydelle voi olla niinkin proo-sallinen selitys kuin köyhyys. Jopa 96-lehdessä (Psyke ry. julkaisu) no.5-6 1982 on mies huolissaan lesbojen huolim-atomasta ulkoasusta. Seuraavassa katkelma nim. Vox Humanan eril-liskulttuurikritiikistä:"Entä lesbot?Heidän maailmansa on jäänyt lähinnä vain ulkopuolisen tarkkailun varaan. Heidän pu-keutumisensa pistää silmään. Hinttimiehet eivät eroa pu-keutumiseltaan erityisemmin muista miehistä muutamaa lii-hottelijaa lukuunottamatta. Lesbojen ja muiden naisten pu-keutumistyyliä on melkoinen ero. Tuntuu kuin lesbot varta vasten karttaisivat panemasta päälleen mitään herkkää, nai-sellisuuteen viittaavaa. Silmän-ruokaa ei lesbojen asut mones-tikaan tarjoa. Pelkäävätkö he muiden naisten tapaan tulevansa isketyiksi, jos yllä on jotain kaunista ja herkkää? Harmaalta näyttää se seurakunta."

Otakunpa ns. miesmäisen pukeutumisen pitkine housuineen tulevan halvemmaksi ja olevan käytännöllisempää. Työelämässä vallitseva kahtiäjäjako, sukupuolijako matalapalkkaisuun naistenaloihin ja vahvasti parempipalkkaisuun miestenaloihin vaikuttaa varmasti myös lesbon vaatebudjettiin.

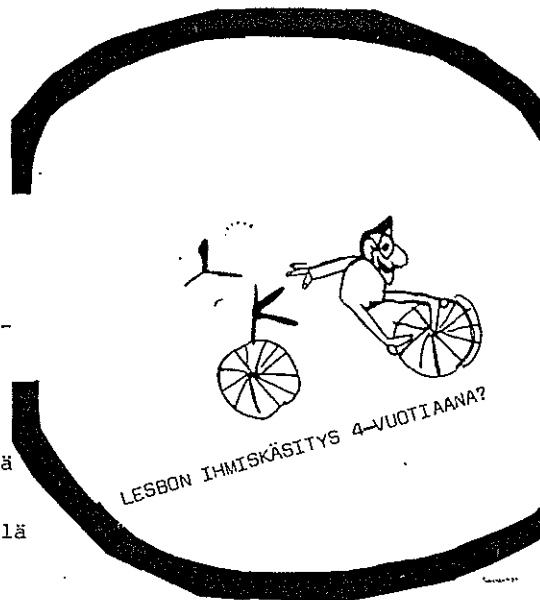
Lesbojen keskeinen solidarisuus olisi tärkeää juuri siksi, että uskaltautuisimme dialogiin myös heteroseksuaalien kanssa, sillä heteroilla on varmaan meiltä paljon opittavaa ja me pääsisimme positiivisessa vuorovaikutuksessa kasvaneen itsetunnon kautta itsesyrjinnästä ja rakastaisimme avoimemmin ja terveemmin. Lesbojen solidaarisuutta tarvitaan ulostulemisprosessissa. On liikaa vaadittu, jos jätämme yksilön yksin kokeilemaan avoimena elämistä.

Solidaarisuus on vasta oraalla. Olemme juuri löytäneet toisemme suurempana joukkona. Heteroseksuaalisessa yhteiskunnassa naiset joutuvat helposti eroon toisistaan seurustellessaan ja avioituessaan. Myytti naisten keskinäisestä kateudesta ja vihamielisyydestä pitää naiset toisistaan kaukana ja siksi heikkoina. Samaten lesbot ovat olleet kauan ja edelleenkin hajalla toisistaan tietämättöminä, tyystin kaapissa hyväksyen itsensä sairaksi, luonnonoikuiksi, ainoiksi maailmassa. Alamme juuri löytää toisiamme ja suhtaudumme kenties menneen historiamme eristyneisyysluonteen takia toisiimme toisinaan epäillen, kilpaillen, kadehtien, panetellen, mustasukkaisesti, jopa kiristäen ilmiannolla työpaikalle tai perheelle. Moni meistä uskaltuu gay-diskoon joka kerta henkensä uhalla peläten kohtavansa tutun tutun tai taskuun unohtuneen pääsylipun paljastavan hänet kotona, työpaikan

pukuhuoneessa, vähintään pesulassa...Olemme kovin rikki vielä, monet meistä. Minä, nyt 22-vuotias, havahtuin lesbouteeni murrosiässä aikana, jolloin homoseksuaalisuus oli kertakaikkisesti elämän pilaava ominaisuus, sairaus, jossa kyti alkoholismiin tai itsemurhan haamu. Millaista oli tulla ulos itselleen toistakymmentä vuotta sitten tai sitäkin aiemmin, jolloin homoseksuaalisuus oli rikos, synti, tyystin tabu? Yhteiskunnan, kirkon, psykiatrian, yleisen mielipiteen homoseksuaaleihin aikojen kuluessa lyömät leimat ovat säästäneet tuskin ketään meistä. Olemme haavoilla useimmat, naarmuilla jokikinen ja pahinta on, että keskuudessamme toinen toisillemme sinelmiä aiheutamme. PAREMPI JUURI TÄNÄÄN ON OLLA YHDESSÄ, VAIKKA PAETAKIN YHDESSÄ. MUTTA PAETA LESBOUTAAN JA YKSIN - SITÄ EI SAAMARI ENÄÄ KENELLEKÄÄN! Toimia naisen aseman parantamiseksi - mitä se on? Kuinka saada nuo neljä kliseiksi muuttanutta sanaa tulemaan lihaksi? Mistä luita lihan sisään? Tiedostaa - siinä selkäranskaa. Tiedostaa loputtomasti yhteisössä vaikuttavia mekanismeja, jotka saavat naiset syrjimään itseään ja vapautua syy- ja seuraussuhteet tiedotettuaan itsensä toteuttamiseen sekä lakata itse käyttämästä mitään toista naista mitätöiviä, alistavia, halveksivia toiminta-, puhe- ja käytös-malleja. Naiseen sitoutuneena, naista rakastavana naisena lesbo ei välttämättä joudu suoraanaisesti hyväksikäytetyksi yksityisen miehen taholta, mutta miesten tekemät päätökset Natossa, Varsovan liitossa, komiteoissa, työmarkkinajärjestöissä koskevat myös meitä. Kaduilla kohtamme turvattomuutemme, sillä lesbous ei suojele raiskaukselta. Onhan meillä 'vittu ja rinat'.

Feminismi ei suinkaan merkitse miesten ja naisten vastakkainasettelua, valtataistelun julistamista sukupuolten välille, vaan ihmiskuvan sekä mies- ja naiskäsityksen tarkistamista, uudistamista.

Mikä on lesbon ihmiskuva? Mikä on lesbon naiskäsitys? Lesbo on ollut kuka tahansa kasvava tyttö, jota on opetettu olemaan vaatimatta, kätkemään vihamielisyyden osoitukset tytöille sopimattomina, tietämään, että naiset ovat alempiarvoisia kuin miehet. Lesbouteensa havahtuva ei ole saanut erivapautta naisen rooliin kasvattamisesta eikä heteroseksuaalisen yhteiskunnan naiskäsityksen sisäistämisestä. Lesboutensa kohtaaminen on kivulloista siksi, että lesbous merkitsee käytännössä sinuun naisena kohdistuneiden odotusten kanssa vastakkainasettumisesta sekä kriisietä löytääksesi itseisarvosi vailla yhteiskunnallisia pönkiä. Hinteillä homous ei niinkään merkitse vastakkainasettumisesta heihin miehinä kohdistuvien yhteiskunnallisten odotusten kanssa, sillä miehen rooli yhteiskunnassa on työssä ja toiminnassa kordin ulkopuolella.

Feminismi on elämäntapaa, ja meillä lesboina on feministiseen elämäntapaan lyhin matka eläessämme vailla seksuaalista ja emotionaalista sitoutumista mieheen, mikä kätkee juuri salakavalimmin sisäänsä uhan naisen itsensä toteuttamiselle. Mutta meidän on oltava varuillamme, sillä lesbous ei suojele naiseen iskos-tetulta taipumukselta elää toisen ihmisen kautta, väheksyä omaa arvoaan, laiminlyö-dä kykyjään, sopeutua objektiksi, antautua naisvihalle. Toisen ihmisen voimattomaksi tekeminen on rikos. Se tappaa. Se tuhoaa tehokkaammin kuin fyysinen vahingoittaminen ja ennen kaikkea - siitä ei ran-gaista. Lukemattomat ovat ne kerrat ja tavat,, joilla nainen ja homoseksuaali saadaan voimattoman raivon valtaan. Näky-mättömäksi tekeminen. Naurun-alaistaminen. Esitettyjen kannan-ottojen, tavoitteiden ja vaati-musten vääristeleminen ja mitä-töiminen todellisuuspohjattomina, järjettöminä, yhteiskunnallista järjestystä uhkaavina. Julkinen rai-voaminenkin saattaa johtaa pel-kästään voimaperäisempään voi-mattomaksi alistamiseen valtaa-pitävien miesten taholta. Eten-kään naisen suuttumusta ei oteta vakavasti vaan mies kumooa sen naurahtamalla." Turhautunut vanhapiika...miehiä vihaava, peniskade neutri...miehenkipeä, rinnaton otus."

Parasta mitä yksilö voi kokea, on tietoisuus omasta voimas-taan päättää elämästään, päät-tää valinnoistaan. Lainaan Sidney Abbottin ja Barbara Loven kirjaa "Sappho was a Right- on - Woman", jossa on vapautunut näkemys lesboudes-ta:" Jos lesbo sallii psyki-atrian, lain ja uskonnon klas-sisten käsitysten peittää it-sensä alleen, on hän hyvin to-dellisessa mielessä tuomittu. Jos lesbo hyväksyy olevansa sairas, syntinen, rikollinen,

hän epäilemättä epäonnistuu, jopa etsii keinoja epäonnistua. Hänen ympäristönsä on seksis-min myrkyttämä (seksismi= su-kupuolen perusteella tapahtuvaa syrjintää): hän ei saa mitään vahvistusta yhteiskunnalta; ainoastaan häntä lannistetaan sanomalla:"Sinä et voi tehdä sitä, koska olet nainen." "Me emme halua sinua, koska olet lesbo."

Lesbot tarvitsevat hyväksytyk-si tulemisen kokemuksen vapau-tuakseen emotionaalisesta stres-sistä, syyllisyydestä ja muis-ta automaattisista reagoimis-tavoista, jotka yhteiskunta on aiheuttanut kielteisillä arvioinneillaan. Heidän täytyy aktiivisesti uhmata niitä perususkomuksia, jotka pitä-vät heidät maassa ja tutkia, MISSÄ MÄÄRIN HE ITSE HYVÄKSY-VÄT NÄITÄ USKOMUKSIA.

Ainoastaan muutos yksilön asenteissa voi aloittaa muu-toksen kansakunnan psykolo-giassa.

Tiedostamista on kutsuttu kään-tymyskokemukseksi itse-vihas-ta itsekunnioitukseen. Sitä voidaan myös kutsua älylli-seksi heräämiseksi tietämät-tömyydestä yhteiskunnan ehdol-listamisesta tietoisuuteen vastarinnan mahdollisuudesta. Moraalinen siirtyminen punnit-semattomasta sovinnaisesta mo-raalista yksilöllisiin peri-aatteisiin. Kypsytysprosessi riippuvaisuudesta itsenäisyy-teen. Paraneminen sairaudesta terveyteen, anteeksipyyntöis-tä hyväksymiseen. Yhteenvetona se on korjaava kokemus tarkoitettu varistamaan kerros kerrokselta opetettu kielteinen ajattelu ja vapauttamaan elinvoimainen itse, jonka sorto on niin tehok-kaasti haudannut.

Vaikkakin tiedostamisryhmä ja tukea antavat ystävät tai or-ganisoitu poliittinen liike auttavat uuden, ehyemmän iden-titeetin luomisessa, suunnan muutos elämässä tunnetaan ja eletään yksilötasolla."

Kärsiville motoksi Marja-Liisa Vartion kirjasta Hänen olivat linnut katkelma:"Pahinta ei ole kärsiä sellaisen ihmisen, joka tietää, miksi hän kärsii, vaan sen joka ei tiedä, miksi hän kärsii."

T.S

Sinä

Sinä olet kokenut nainen Olet noussut lapsena junaan tuntematta päämäärää joutunut outoon maahan ymmärtämättä puhetta ympärillä ja pudonnut sanojen väliin ammottavaan kuiluun Olet palannut kotiin kuin vieraaseen rotuun

Olet soutanut ja juossut koulutien päästä päähän toivonut pelännyt nauranut ja saarellesi vetäytynyt Ystävänäsi puolikasnokkainen lintu uimakivi koira lehmus salainen maja ja metsän liikkumaton yhteys

Olet kiivennyt kallioilla maaäidin vatsalla piilottanut itsesi sen arpiin ja ryppyihin

Olet etsinyt nuoruutta Lontoon sumussa hylännyt tullut hylätyksi löytänyt ja kadottanut

Murheen- kryynit

Olet
äiti
kasvattaja
vaimo
rakastaja
aviovelvollinen
huora
madonna

Olet
roikkunut
tulipalosta pelastuvan
naisen kainalossa
pelosta hengittämättömänä

Olet
synnyttänyt
elämään ja kuolemaan
valinnut sairauden
ja antanut sen pois

Olet
ripustanut
pikkutakin johtajan harteille
villanutun pikkupojan suojaksi
tunkkaisen takin
allensa virtsanneen puliukon
peitoksi

Aamulla
löydän
sinut kainalostani
näen läheltä
uurteet kasvoillasi
enkä tiedä
onko elämä jyrännyt ylitsesi
rutistaen
vai
synnytyskanavan ruhjeitako kannat
Enkä tiedä sitäkään
tuoksutko vauvanrasvalle
vai
nahkealle aamuhielelle
leyhättääkö hengityksesi
kaljalle ja tupakalle
vai
imelälle pulloruualle

Olet
vaeltanut kotoisessa koivikossa
ratsastanut valkokyljellä
vapauteen
samoillut kesäillan romansseja
seisonut turistitulvassa
kansallispukuisena mallinukkena
ja pelännyt salamoita
vinttikamarissa

Olet
elänyt luonnossa
lähellä itseäsi
uskoen salaisuutesi puulle
koskettanut pahkaa
kuin äidin rintaa

Olet
liikuttava kokoelma lapsuuden
maisemaa
ruohoja
lehtiä
sammalta
autosi etuikkunalla

Olet
nainen keski-iässä
elänyt enemmän kuin vanhus
katkeruuteen käpertynyt

Ennen joulua kävin kääntymässä kotonani 600 km päässä ja lähdin odotettua aiemmin seksuaalipakolaisempaan kuin koskaan jouduttuani kohtaamaan äitini kanssa asuvan miehen taholta törkeää puhetta lesboudestani.

Erkki, jämerä suomalainen mies, mykkäkouluja käynyt, intoutui ryyppäämään ja palattuaan yön kestäneeltä juomareissultaan istuu hämärässä makuukamarissa. Äitini ostamaan Näköpiiri-lehteen tartun iloissani aikoakseni lukea sitä mukavassa nahkaisessa nojatuolissa ja sitten murenee kymmenessä minuutissa kaikki maalaiselämän ilo.

"Tuu, [REDACTED], ottaa grogi."
"Ei se varmasti ota." (äitini)
"Ny miul o kämppä hankittuna ja lähtiessäni tästä huusholista tien vanerilevystä ison kyltin tohon maantien varteen, että 'Lespoli'."
Huomautan äidilleni: "USAssa on sellainen sairaus virallises- sa tautiluokituksessa kuin homofobia, sairaaloinen homoseksuaalisuuden pelko. Puhuuko toi äijä muuten tavallisesti tollasia?"

"Ny suat, [REDACTED], tulla noita pukkeja hoitamaan ko mie lähen tästä. Kävisit kattomassa niitä. Ovat ihan ku sinä -
hormonit sekasi...Lespo oot, vaikka ootkin enemmän lukenu."
"Taidat itse olla hintti, omaa pelkoasi heijastat."
"Ka, mie en oo. Ei tiällä sellassii oo."

"No, näiltä leveysasteilta ovat monet Hesassa tapaamistani homoseksuaaleista lähteneet. Ei täällä voi kukaan hintti tai lesbo elää niin kauan kuin sinunlaisiasi joutuu kohtaamaan."

"Äitiski on kyselly, että mil- lähä keinolla sen tytön sieltä lespoporukoista sais poes vie- rotettuu."

Äitini itkien:" En varmasti ole sanonut mitään tuollaista."

"Luuletko sinä, että minä tuon puheita uskoisin tähänkään as- ti?"

" En mie tuommosta ymmärrä, että lespoja ollaan..."

Äidin läsnäolo, hänen surunsa miehen käytöksestä, oma törmää- miseni todellisuuteen, kuvitel- mieni ja todellisuuden raadolli- suuden välinen kuilu saa kyy- neleet kihoamaan ja viha sen mukana nousee ja alan huutaa edetessäni raivokkaasti ulko- ovea kohden:"Mä en kestä tätä tietämättömyyttä ja pahuutta tässä maailmassa. Mä en kestä." Paiskatessani ulko-oven kiinni erotan vielä äitini sanat:"En kestä minäkään."

LAUMAIHMISET - VÄHEMMISTÖJEN UHKA

Talvinen piha, verkkainen lumi- sade, harmaana kyyhöttävä vuo- hisuoja ja vahvistuva, kipeää tekevä tietoisuuteni siitä, et- tei tuosta voi elää. Ei luonnon- kauneudesta, ei maalaiselämän rauhasta voi elää, jos ympä- rilläsi on vihamielisiä, nor- mien sitomia ihmisiä, joiden ainoat sanat, väkivaltaiset nekin, tulevat kännissä. Mi- ten tästä voisi elää? Ei, ei enää tänne.

Itkuni on huutavaa, raivoavaa. Kaikki kipu sisimmästä nousee, aukeaa monta jo arpeentunutta haavaa. Kasvoni vääristyvät. Maailma koskee. Etsin rauniois- ta vasta kätkeyensä jättänyt- tä lesboidentiteettiäni. Kar- sinoissaan elikot hyppivät ai- tausta vasten kerjäten huomio- tani ja minä pelkästään käve- len edestakaisin karsinoilta säästynyttä vapaata parin met- rin sementtilattiakaistaletta. Poljen lattiaa voimallani. Hak- kaan nyrkeilläni seinää. Minä vihaan vääryyttä. Eikö vääryyt- tä voi murskata muutoin kuin tuhoamalla se ihminen, jossa vääryys ruumiillistuu?

"Jumalauta, tällästäkö se on? Maailma täynnä noita tietämät- tömiä sontiaisia, jotka pätevät sillä, etteivät ole jonkin vähemmistön jäseniä ja ovat si- ten olevinaan oikeutettuja solvaamaan mielisairaita, homo- seksuaaleja ja mustalaisia. Kannattaako täällä mikään, jos kuka tahansa voi heittää kasvoil- leni mitä tahansa tuntien ole- vansa vahvoilla?Ei, saatana, ku- kaan ole heittänyt tuollaista paskaa kasvoilleni aiemmin... Oli miten tahansa juovuksissa, niin omia pohjavirtojaan vain paljastaa...Yhteiskunta ei tee elettäkään poistaakseen häneltä asean, ennakkoluulojen sii- vittämän asean, voi jumalauta. Tällästäkö se on, kun yrittää olla avoin ja ylpeä lesbo, saa vain kuonaa naamalleen...?"

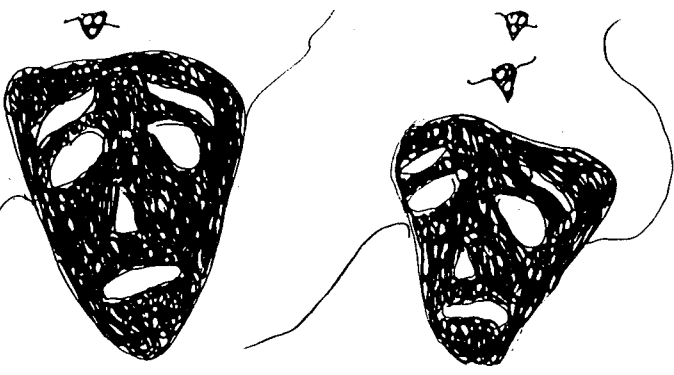
Palasin Hesaan. Pariissa päivässä runsas toisten lesbojen seura poisti kivun. Solidaarisuus - tälläisten kokemusten ylittämi- seen sitä tarvitaan muun muassa.

Kalutut palat

"Lesbous sopii mulle; enää ei voi tippua mihinkään, kun on jo ulkopuolella yhteiskunnan valta- virroista. Tämän enempää ei voi menettää kuin on jo menettä- nyt ja tämän enempää tuskin voi menettämislään saada, kuin olen jo saanut. Suunnaton, suo- rastaan tappava vapaus - haasta- va, yllyttävä vapaus. Toisaalta on suloista järkyttää ihmisiä, rävyttää heille ole- vansa lesbo ja kirjata reaktiot. Elämä on halpoja tapahtumia, virikkeitä, iloja täynnään. Lesboksi tuleminen oli minulle myös voimallinen, vaikuttava esimerkki ihmisen kyvystä muut- tua, omaksua uudet lähtökohdat elämälleen, kyvystä jäädä henkiin tyhjiössä, kyvystä uskaltaa. Lesbous on mielestäni vallan- kumouksellista, sillä se kyseen- alaistaa naisen roolin äitinä, vaimona, miehen rakastajattare- na ja mahdollistaa naisen it- sensä toteuttamisen. Homosek- suaalisuus kyseenalaistaa roo- lien välttämättömyyden, bio- logisen erilaisuuden parisuh- teen rikastuttajana ja kutsuu esiin androgyynisuuden, yksi- lössä yhtyvän maskuliinisuus- den ja feminiinisuuden."

" Uskon rikastuttavani vanhem- pieni elämää. Kyllä kaksi hete- rona itseään pitävää lasta riit- tää."

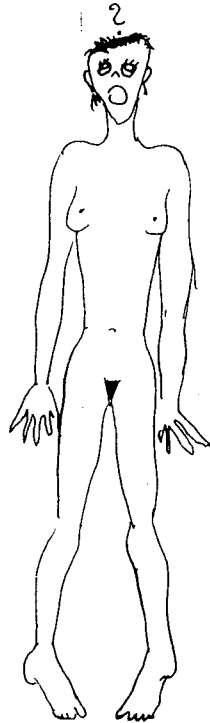

Erään Ihmisen Tarina

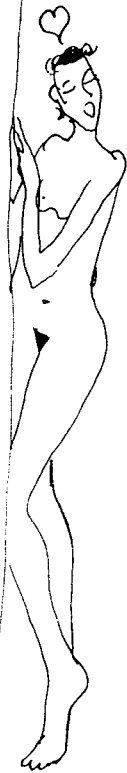
~ kertomus erään ihmisen sovitautumis-
vaiheista yhteisöön, joka puhuu eri kieltä
kuin hän ja jossa hänen kieltään ei ole
olemassa. ~

Koppi I

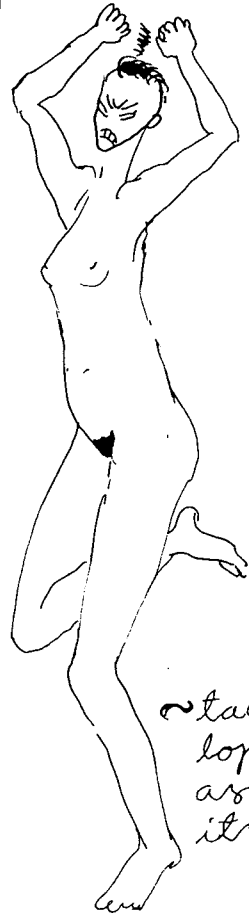
~ ulalla ~
herää kysymyksiä ~
A. missä minä olen?

Koppi II

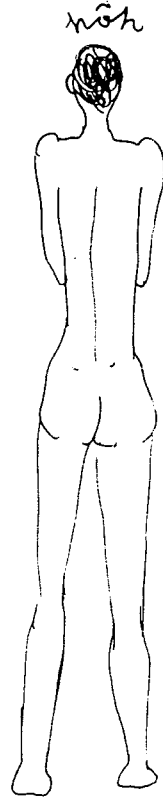
~ rakastaa
seinää ~

Koppi III

~ taistelee
loppuun
asti-
itself ~

Koppi IV

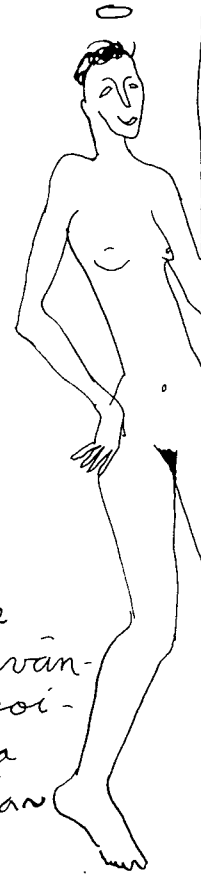
~ kääntää
selkää
koko ongel-
malle ~

Koppi V

~ on kotiutunut
- olenkin jo melkein
sopeutunut tänne
Että sanoisi
alistunut. Sika
parantaa haavat,
jos eivät repeä
erittämään vihai-
ta sappia, kunnes
koko kudokset
mätänee,
ja viiraiden tie-
täjien on pakko
nuorittaa am-
putoiminen.
Tämä on minun
osani. En valita.
Huonomminkein
olisi voinut
käydä. Tämä
on pakko, eikä
halua parantaa
sitä.

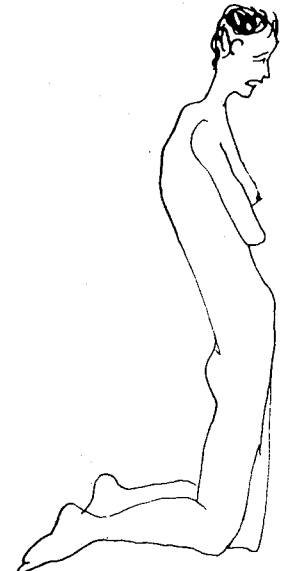
Koppi VI

~ luulee
kävlevän-
sä arosi-
mesta
oveston

~ loppujen
lopuksi olen
varmaankin
vain kuvitel-
lut, että nämä
seinät ympäröi-
vät minua.

Koppi VII

~ ei jaksa enää,
mitä tästä
seuraakaan? ~

~ Oi seinä -
jota vihaan
ja rakastan,
vihaan ja
hujon, itken
ja seuren.

~ Tiedätkö
sinä, mikä
on vastaus?

~ Miksi on vain
yksi selviö.
Miksi minut
omitaan siihen
jos astun van-
kilaan? Miksi on
yksi puolinen totuus?
Miksi ei ole tästä puolta?
Miksi minä olen vähemmän
Vaikka olen enemmän -
itseeni. Miksi hyvä on paha?
Miksi demassa oleva ohitetaan?

~ takoo päätään
seinään, joka ym-
päroi kaikkialla,
eikä suojaa vaan
vangitsee. Eikä
kukaan edes kuule
toivolla puolella?
Kuka siellä asuu?
- Ydinperhe vai
nuori pari?
- Mikä yhteiskunnal-
linen yksikö?

~ Eihän mitään
oikeustaan ole
tapattunuttakaan.
Minä aima liivit-
telen. Ei minua
pikkuputut heilaa-
ta. Olen suurien
linjojen ihminen.
Eikä aio keskustella
nämä banaalista
aiheesta.

~ Kängästus-
voinkin tulla
ja mennä miten
huvittaa. Varmas-
ti joku muukin
kävlee tänne-
paperiseinän
läpi. Sellainen,
joka puhuu
minun kieltäni

Koppi VIII, onko sitä ja millainen se on?

Herro Seinä! Vastaukset Box VIII.
Postilokero 8 (Koppi)

Gutierrez

"Naimisissa oleva nainen kaipaa naista"

- henkilökuvaa

Jos minulla olisi
Greta Carbon säätret
Marilyn'n lanteet
May Westin rinnat
Sophia Lorenin kasvot
ja
kauniin Farrahin hiuksset
rakastaisitko silloin minua?

Haluaisinpa tietää,
kuinka monta runoilijaa,
kirjailijaa, taiteilijaa
vuosittain hukkuu
vauvanvaippoihin, likaisiin
sukkiin ja kalsareihin,
perunankuoriin, tiskiin
pölyrättiin ja imuriin
hiekkalaatikkoon ja
marketin erikoistarjouksiin.

VIELÄ ON TILAA YHOELLE!

Olen [REDACTED], perheellinen biseksuaali. Nimenomaan bi, ei homo eikä hetero. Monet kai haukkuu just siksi, että luulevat meikäläisten havittelevan vain 'sitä' ja haluan paljon iloa itselleen. No, näin ei kuitenkaan ole - valittan - ainakaan minä en ole vastuuton seksihurjastelija niin bi-ihminen kuin olenkin! Voi sellaisia muotihomoja, kokeili joita, seksihurjastelijoita ollakin, mutta olkoon - se ei kuulu minulle. Itseasiassa olen täysin kokematon naisten suhteen. En ole löytänyt sitä oikeaa, jonka kanssa olisin voinut kokeilla ja kokea lähemmän suhteen. Mies minulla on [REDACTED]

[REDACTED] lapsi, jonka isä oli täysi sika, juoppo, vastuuton. Jossain tilapäisessä mielenhäiriössä luulin rakastavani tyttäreni isää ja oli jo myöhäistä kun tajusin, että se ei ollut edes mies, vaan sika, soviniisti, juoppo, pahoinpitelijä, vastuuton hulttio ja olen onnellinen, kun pääsin mokomasta paskasta eroon.

Silloin päätin, että jos ei löydy kivaa ja kunnollista miestä, niin olkoon, etsin kivän naisen ja unohdan miehet kokonaan!

Löysin nykyisen mieheni kirjeitten kautta; missäs muualla olisin tutustunut ihmiseen, joka asui toisessa päässä Suomea, ei juo enää eikä polta eikä harrasta epämääräisiä juttuja! Mutta nytkään en ole kokonainen Minä, jotain puuttuu, vaikka rakastan miestäni [REDACTED]

[REDACTED] ja tulen toimeen erinomaisesti. Myös seksipuoli pelaa hyvin. Jos en halua syystä tai toisesta ei mieheni ole vaatimassa 'aviollisia oikeuksiaan'. Jos minä haluan, asia on selvä. Meillä ei seksillä käydä kauppaa tyyliin 'jos et anna, niin en tee sitä tai tätä'. Mutta silti jotain puuttuu ja se jotain on nainen; läheinen, rakastettu nainen, jota minä voisin rakastaa ja joka rakastaisi minua - perheellisenä ihmisenä ilman, että vaatisi minua jättämään mieheni ja lapseni, koska sitä en tekisi. Täytyisi jollain

lailla järjestellä elämä niin, että voisin jakaa itseni kahtia; olisin sekä hetero että homo, niin ettei kukaan kärsisi. Vaatisi vahvaa luonnetta, luottamusta ja kestäväää suhdetta. Mieheeni sellainen on. Löytyisipä vain se nainen, joka olisi samanlainen!

Milloin tajusin olevani 'epänormaali'? Nyt olen [REDACTED]-vuotias ja noin kymmenen vuotta sitten [REDACTED] ihastuin turmaan, kauniiseen kaveriini. Silloin aloin epäillä ja kun huomasi, että katselen sillä silmällä muitakin naisia, oli asia selvä. Ei se kauhistuttanut eikä mitään. Totesin vain asian ja se oli sillä selvä. Kerran kännissä yksi tyttöystävästäni yritti vietellä minut, mutta hän ei ollut tyyppiäni ja kieltäydyin. Olisi ollut tilaisuuksia, muttei mieleistä kaveria, joten kokeilut jäivät tai rakkauteni olivat yksipuolisia, koska en uskaltanut kertoa tunteistani kohteelle. Pelkäsin, että tämä nauraisi, ivaisi, torjuisi ja mieluummin olin vain ystävänä kuin entinen ystävä!

Tietoa sain kirjoista, asiallisista eikä sairauskirjoista. En liittynyt Setaan ennen kuin viime vuoden alussa, joten tämä 'aktiivinen' aika on ollut lyhyt. Kaiken huipuksi muutin pois [REDACTED] jossa olisi ollut toimintaa, mutten ollut uskaltanut mennä mukaan;

Täällä kprvessa ei liene mitään toimintaa. Minä asun maaseudulla, lähin kaupunki on [REDACTED] ja luulen, että olen seudun ainoa 'epänormaali'!

Harmittelen yhä enemmän ja enemmän, että nyt kun olisin valmis 'tulemaan kuoresta' ,olisin valmis toimimaan, olemaan aktiivinen, käymään diskossa, järjestämään muuta toimintaa, niin täällä ei ole ketään tai kaikki ovat niin piilossa, ettei löydy!

Haaveilen kerhoilloista, keskusteluista toisten samanlaisten kanssa. En pelkää, vaikka 'kauhea salaisuuteni' paljastuisikin. Kai äitini tottuisi ajatukseen, luulisin. Olen puhunut niin paljon homojen puolesta, hän lienee nähnyt Setan lehtiä ym. papereita pöydälläni ja kai aavistaa edes jotakin. Ja loppujen lopuksi asiahan on minun yksityisasiani. Mieheni tunsin ennestään muutamia homoja, ihan tuttavapiirissään ja tiesi, ettei ne sen kummempia olla! Samanlaisia ihmisiä. Hän ei hyväksy missään tapauksessa syrjähyppyjä miesten kanssa (eikä miehet enää kiinnosta, samanlaisia ne on kuitenkin! Samat vehkeet kaikilla ja poikkeuksetta sama puutteellinen taito niiden käyttämisessä, eikä seksi miesten kanssa ny NIIN hauskaa ole, että kaikin puolin hyvää avioliittoa kannattaisi riskeerata sen takia!). Olen kysynyt, mitä mieheni pitäisi ajatuksesta, että minulla olisi tyttöystävä, jonka kanssa menisin sänkyynkin ja jonka luona viettäisin aikaa. Ei niin kuin jotkut, että mies on mukana, vaan ihan kahdestaan, pitäisin kaksi elämää, erillään toisistaan. Mieheni ei sano juuta eikä jaata. Asia on siis mietiskelyn alla. Mutta tuskin mieheni kieltäisi minua olemasta Minä; ainoa mitä hän pelkää on se, että unohtais

hänet, jättäisin. Jollekin hänen tuttavalleen on käynyt niin. Olen yrittänyt selittää, että on yhtä mahdotonta tehdä minusta homo kuin heteroakaan. Minä olen se mikä olen eli rakastan miestäni ja voisin rakastaa naistakin, mutten jomppaa kumpaa! Hankalaa!??

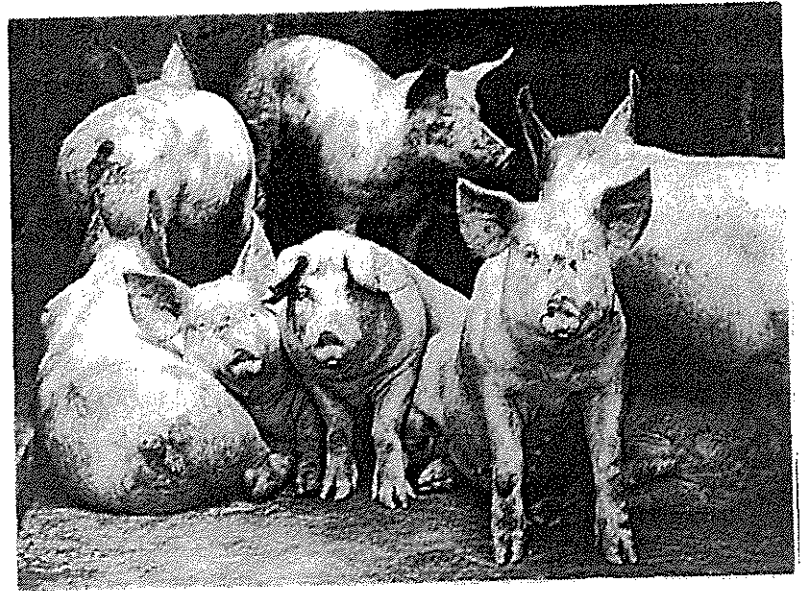
Olen "vain" kotiäiti, maaseudulla, pimennossa, puskassa, miten vaan. Yritän tulla ulos, saada elämäni täydemmäksi, mutta se on hankalaa. Ainoa yhteys muihin samanlaisiin on kirjeet, Seta-lehti, tiedotteet ja se ei ole paljoo! Tosin ystävien kirjeet ovat se elämän suola, mutta kaipaisin henkilökohtaisia kontakteja, keskustelua ym. Harrastuksia, yhteisiä toisten kanssa; musiikkia, autoja, elokuvia, urheilua, koiria, kirjoja, kaikkea mitä voisi tehdä, mistä voisi jutella, saada uusia virikkeitä (inhottavan typerä sana!), uusia ideoita, mielenvirkistystä!

Minä olen harvinaisen (?) kompleksinen ihminen! Ylipainoa, arpia, hankala oinas-luonne, ärhäkkä, temperamenttinen ja niin helvetin vaativainen ihmisten suhteen, joten ei liene ihme, että joskus tuntuu kuin olisi seinä vastassa! Kuka ihmehen nainen voisi tällästä rakastaa, helliä ja välittää? Minä olisin valmis antamaan kaikkeni; uskollisuuteni, rakauteni, kaikki ne vuosien mitaan minuun patoutuneet tunteet, jotka on varastossa sitä Oikeaa Naista varten! Kaikki ne tunteet, joita en miehelleni voi antaa, ne ovat Naista varten. Ja ne patoutuvat, kasautuvat ja joskus pelkään, ettei ne ikinä purkautu, ei löydy kohdetta. Pelkään, ettei kukaan välitä, pelkään, että joku tulee, ottaa minut ihan leikillään, ei ota tunteita vakavasti, satuttaa ja se ei ole hauskaa; miehet satuttivat niin usein, pelkään, että naiset tekevät samaa!

Monet todellakin haukkuvat meitä, vähemmistöä vähemmistössä, haukkuvat pelkäksi nautinnonetsijäksi, tunteillaleikkijäksi, joka ei välitä kuin omasta nautinnostaan. Minä en usko sitä; tiedän ja tunnen yhden henkilön, joka kai on juuri sellainen Muotihomo; on kyllästynyt seksiin miehensä kanssa, ravaa vieraisissa ja kai haluaisi kokeilla naista ihan siksi, että jospa löytäisi uuden ilonaiheen, uuden tavan nauttia seksistä. Minä varoitin, ettei hän loukkaisi ketään, ottaisi liian kevyesti ihmistä, joka voisikin olla tosissaan. Yksi tuttavani eroaa miehestään ja toteuttaa itseään naisena, lesbona (homona; en pidä erottelevista sanoista. Lesbo, hintti! minulle kaikki ovat homoja sukupuoleen katsomatta. Tasa-arvoisempaa!?) Toinen ystäväni on löytänyt rakkauden; joskus olen ihmeteltyt, mistä minulle tulisi elämänmuutos! Ensin meidän piti muuttaa Helsinkiin, ja olisin lähtenyt mukaan Setaan, mutta suunnitelmat muuttuivat ja nyt on totuttava ajatukseen, että vietän loppuikäni maalla. Ehkä ryhdyn maanviljelijäksi, ainakin ostan koirieni lisäksi enemmän koiria, ehkä perustan kennelin. Isoja, karvaisia koiria: briardeja, partiksia, musta-terriereitä, flanderilaisia, newfoundlandilaisia, Irlannin susikoiria, ihania isoja eläimiä! Ne eivät ainakaan petä, ovat ystävällisiä ja uskollisia! Ihmisen korvikkeita?! Autot - nekin ovat kivoja;

[REDACTED] Meille autot ovat elämäntapa, niin kuin

ON MIEHIÄ

- JA MIEHIÄ

TÄSSÄKÖ TULISI ELÄMÄNMUUTOS?

isot koirat ja kalastus ja metsästys ja kirjat ja käsityöt ja TV ja moni muukin!

██████████: Jospa tietäisivät että pidän naisistakin! Olisi hauskaa!

██████████ maalaisena äänestän ja kannatan kehua. Inhoan Karjalaista mutta Virolainen on jees. Inhoan itseasiassa politiikkaa ylipäättänsä ja jos minä saisin määrätä, niin puoluetukijaiset pantaisiin parempaan: kehitysmaihin ja omaan maahan tarvitseville (ei alkoholisteille. Nille riittää kuoppa ja konekivääri - pois kuluttamasta ihmisten verorahoja!)

Aseisiin käytettävät rahat pois ja kehitysmaihin; niillä voisi kehittää viljalajikkeita eri köyhien maiden oloihin; ihmisille tietoa ja taitoa aseiden s-jasta. Miksi vasemistolaiset omivat rauhanaatteen? Meillä keskusta - oikeistolaisilla ja kaikilla ilman poliittista kantaa pitäisi olla oikeus rauhaan - ei vain vasemistoryhmillä! Poliitikka on paskaista peliä, josta pitäisi päästä eroon. Monet hyvät asiat menevät kaiken maailman lehmänkauppojen takia. Isot maat tappeluttavat pieniä ja nauravat. Ihmisiä uhataan ydin-sodalla ja paasataan miten muka rauha säilyy kauhuntasapainolla, roskaa!

Feminismi? Hyvä asia, jos ei kiihkoilla; kiihkoilulla ei tule mitään hyvää aikaan! Ei ole oikein, että meitä naisia sorretaan, on sorrettu jo kauan. Entinen mieheni sanoi, että minä olen "vain" nainen - jumalauta, minä olen NAINEN, se oli vain sika! ON MIEHIÄ kuten aviomieheni ja on miehiä ja sikoja. Mutta ei se, että on munat, anna oikeutta sortaa naisia, ei! Meillä tasa-arvo

on toteutunut; ei ole sortoa, kumpikin on arvokas omana itsensä, minä naisena, mieheni miehenä. Hän tekee ruokaa, siivoaa ja kantaa raskaat kassit puolestani. Minä teen 'miesten' töitä.

Toisaalta on hankalampaa olla meikäläinen, bi. Aviopuolisolta ja rakastetulta vaaditaan paljon enemmän kuin normaalissa kahden ihmisen suhteessa. Itselfellekin on vaikeampaa kun pitäisi jakaa itsensä kahteen osaan niin, ettei kukaan eikä mikään kärsisi. Toisaalta elämä voi olla paljon rikkaampaa kun voi, osaa rakastaa sekä miestä että naista, kahta täysin erilaista ihmistä ja saa rakkautta osakseen kahdelta erilaiselta ihmiseltä. Erilaista rakkautta. Ei rakkaus mieheeni vähene, vaikka rakastaisinkin naista. Tunteet, jotka on naiselle varattu, jäävät käyttämättä, jos niille ei löydy kohdetta. Ei niitä voi siirtää esim. miehelleni tai jollekin muulle miehelle. Ehkä kaupungissa olisi helpompaa kuin maalla. Toisaalta voisi olla hyvää, jos rakastettu asuisi kaupungissa.

Siellä voisi olla yötä, elää erilaisessa ympäristössä hänen kanssaan, erilaisessa kuin missä vietän tätä 'normaalial' perhe-elämää. En tiedä, ei ole kokemusta. Jos jollakin on, kertokoon, miten voisin oppia! En ainakaan tekisi samoja virheitä!

Olen iloinen, että 'etsin' mieheni. Ei kai elämä sen kummemmin homona kuin heteronakaan olisi tyydyttänyt minua. Tyttö tarvitsee isän - kunnollisen - ja minä miestä tekemään raskaimmat työt, tukemaan ja auttamaan. Naista olisi ehkä maaseudun vanhoillisten ihmisten ollut vaikea, ellei mahdoton hyväksyä. Muutenkin minua pidetään omituisena, en sovi muottiin ja olen kai sen verran häveliäs, että pelkään yhteisöstä eristämistä, inhoakin.

Aamulla aikaisin,
kasteen tuoksua
heinäpellossa,
pihan vieressä.

Aamuruuhka ja bensankatku
sieluni silmien edessä.

Minäkin haaveilen paluusta maalle
vaikka keväinen kaupunki;
autojen, tehtaitten, ihmisten haju
ja

neonvalojen tanssi mustalla
märällä
asfaltilla saa
sydämeni lyömään kiivaammin,
veren kohisemaan suonissani,
kuin mahlan keväisessä puussa
ja
sydämeni
on
pakahtua
nimettömästi
kaipuusta.

Kalutut palat

"Poikaystäväni, jonka kondomit jäivät kohdallani kuivumaan vakuumeihinsa, ei oikein uskonnut lesbouttani ja kirjoitti minulle myöhemmin katkeruuttaan." Ei sussa mitään elimellistä vikaa ole, ettetkö pystyisi naisen roolia hoitamaan. Vittu ja rinnat kuten muillakin."

"Vaikeaa oli tulla tietoiseksi siitäkin, että seksuaalinen mielenkiintoni EI kohdistu vastakkaiseen sukupuoleen. Lesbokokemuksen jälkeen olin shokissa pari kuukautta ja yritin sinä aikana heteroseksuaalista yhdyntää haluten varmistua siitä, että heteroputki oli tukossa. Mutta putkimiehistä ei ollut enää apua."

"Ihmisen pohjimmainen olemassaolo ja olemus on niiden ihmis-suhteiden summa, joiden keskellä ihminen on."

HEIDEGGER

"Kai tämä elämä on perusluonteeltaan aika traagista (älä naura) ja siksi pitäisi iloita mahdollisimman paljon. Tai ainakin elää. Pinnallisen pessimismin ja ilottomuuden voittaa hurjilla hypyillä. Senkin tiedän. Minä olen tyttö, joka tietää aika paljon. Senkin, että ajatus ei ole teko.

Minäpä kirjoitan tähän jotain iloista väliin: "Puu heiluu tuulella, aurinko tulee läpi ylättäen. Avara taivas, palanut maa ja tuulen kepeys. Tunnen itseni ruohikolla, minä venytelen tässä, minä, ensimmäi-

sen kerran vapaasti minä. Heiluttelen varpaitani, siniset sukat heiluvat mukana. Voit tätä tuulen hujottamisen riemua, varpaiden iloa ja liikettä."

Valun iltoihin, tämän pienen kaupungin kaduille ja pimeille poluille. Joskus yksin, joskus en. Mutta siinä tuntuu olevan mieltä, että on ja kävelee ja puhuu ja ei. Että kaikkien ihmisten elämässä, ihan siinä vain, on mieltä. Että elää. Siinä on usein jotain sankarillista ja ylevää, kuten Kaarina Valoalto sanoikin. Elämässä kaksin käsin kiinni, eikö niin?

Halusin julistaa ääneen lesbouteni, halusin olla siitä ylpeä. Oikein. Mutta siihen ei voi jäädä. Ei se ole kaikki, ei minusta, ei hänestä, ei rakkaudesta, ei ystävydestä. Rakastan naista. Mutta teen typeriä samalla tavoin kuin kuka tahansa. Olen kömpelö ja omistava ystävydessäni, olen suvaitsematon, plää...Tiedät-hän - ei se meitä pelasta mistään, että rakastamme naista, olemme naisia. Että kuitenkin on itse tilanteissa, yksin. Tämä syksy on paiskannut kasvoilleni sen nopeasti ja ilman sääliä. Ristiriitaista olemista: puhua rakkaudesta ja tajuta, ettei ihmisenä ole edes ollut kypsä rakkauteen. Omistamiseen, mustasukkaisuuteen ja riippuvaisuuteen ja vaikka mihin on pystynyt, muttei vapauteen. Että näin alussa minä olen. Hänellä ja minulla menee nyt paremmin kuin koskaan, ero on muuttanut meitä. Minua hyvin paljon. Että vähän tiedän, en melkein mitään."

" Meillä on paljon opittavaa omista kokemuksistamme. Muutamia mahdollisia alueita tutkittavaksi saattaisivat olla seuraavat: 1) suhtautuminen toinen toisiimme tasavertaisina 2) ikä-, koulutustaso-, tulo- ja luokkataustaeroavaisuuksien käsitteleminen 3) muihin naisiin ja entisiin rakastettuihin olevien suhteiden käsitteleminen 4) suhtautuminen naisiin, jotka ovat epävarmoja seksuaalisesta suuntauksesta 5) lesbosuhteen ja avioliiton ylläpito samanaikaisesti 6) vaihtoehtoisten elämäntapojen kokeminen, esim. ei-yksiavioloisuus, naisten kommuunit, biseksuaalisuus 7) lesboäitien lasten auttaminen tulemaan toimeen yhteiskunnassa, joka arvostaa sovinnaisuutta." BARBARA E. SANG kirjassa OUR RIGHT TO LOVE

" Virheinformaatio on johtanut laumaan myyttejä. Muun muassa:

1. "Lesbot ahdistelevat lapsia". Lesbot eivät syyllisty tähän rikokseen yhtään sen enempää kuin heteronaisetkaan. Naiset yleensä ovat harvoin lasten ahdistelijoita. Enemmän kuin 90% lasten ahdisteluista on heteromiesten tekemiä.

2. "Lesbo tarvitsee vain kunnan panna mieheltä parantuakseen". Tosiasiassa monet jos ei sitten useimmat meistä ole olleet seksuaalisesti miehen kanssa ja se ei ilmeisesti ole muuttanut mitään. Eikö tämä seikka olekin mielenkiintoinen huomautus miesten käsitykseen heidän omasta seksuaalisuudestaan? Seksin miehen kanssa oletetaan olevan niin suuremista, että lesbot mielellään luopuisivat oletetusta suuremmasta seksuaalisesta halustaan. Tarpeen

tontakin sanoa, ettei tuo ole totta vaan itseasiassa sen vastakohta on totta. Mastersin ja Johnsonin mukaan nainen saa todennäköisimmin orgasmin masturboidessaan. Lesbolainen seksi on toisella sijalla ja heteroseksuaalinen yhdyntä on huono kolmonen. Tietysti tärkein huomioitava asia seksuaalisessa nautinnossa on tilanteen psykologia ja lesbo asettaa etusijalle seksin naisen kanssa ja heteroseksuaalinen nainen asettaa etusijalle seksin miehen kanssa.

3. "Lesbot ovat tavallaan, koska he pelkäävät tai vihaavat miehiä". Tämä saattaa olla totta joidenkin lesbojen kohdalla, mutta mitään todistetta ei ole, että se pitäisi paikkaansa suurimman osan kohdalla. On luultavasti aivan yhtä totta, että heteronaiset ovat miesten kanssa, koska he pelkäävät seksiä naisten kanssa. Mutta koska heteroseksuaaliset tutkijat ajattelevat heteroseksuaalisuuden olevan normi, jota ei tarvitse selittää, ei ole ollut mitään tutkimuksia jälkimmäisestä aiheesta.

4. "Lesbot eivät halua toisiltaan muuta kuin seksiä, seksiä ja seksiä!" (Ja ajattelen kaikkia niitä kertoja, jolloin olen välttänyt seksiä kaikin keinoin toisen lesbon kanssa säilyttääksemme ystävyysuhteemme.) Roskaa, roskaa, roskaa! Lesbot ovat tavallaan, koska he asettavat naiset etusijalle rakkaudessa ja emotionaalissa tuessa. Yksinkertaisesti. Emotionaalisen tuen tarve muilta lesboilta on tuntuvasti lisääntynyt sen yhteiskunnallisen hinnan takia, minkä lesbous tuo mukanaan. Lesbous merkitsee yksilölle useitten niiden perusasioiden hylkäämistä, joita hänelle on kerrottu naisen määritteinä." J. LEE LEHMAN kirjassa Our Right to Love

Miksi vielä '80-luvulla naisen on kuunneltava omantunnon kolkutusta kun en tunne toteuttavani itseäni vauvan pyykkiä pesemällä, siivoamalla, kodin yleiskoneena?

Miksi minun on tunnettava itseni huonoksi äidiksi ja huonoksi naiseksi kun haluan luoda jotain näkyvää pysyvää ja kaunista ja haluaisin vieläpä ilon, rahan ja kunnian työstäni?

Sitä ne eivät voi antaa anteeksi että nainen vaihtoi intohimonsa kohdella mutta säilytti intohimon.

nin mies jäi taas ulkopuolelle pikku Strindberg

Märta Tikkanen

Rakkaudessa on nainen orja. mies herra, vaikka pitäisi olla juuri päinvastoin

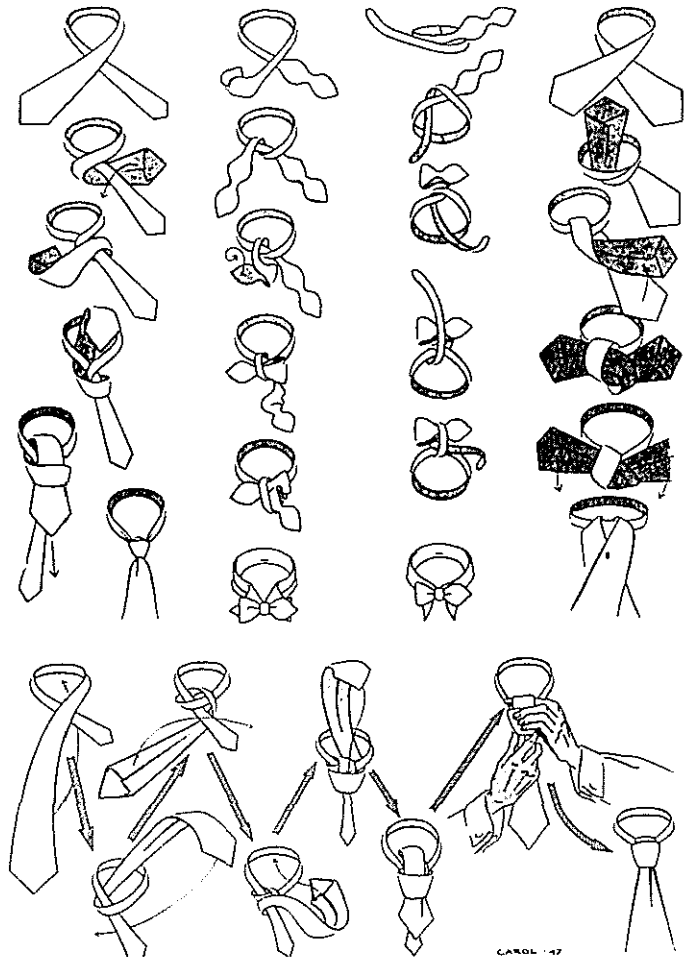
Minna Canth

Elämän solmuja

Sinä. Ihminen, joka kasvatti minussa surullisimmat säkeeni. Ihminen, jonka kanssa minulla ei ole koskaan tullut tunnetta persoonallisuudellani petkuttamisesta. Ihminen, jonka edessä olen ollut tyystin alaston. Ihminen, joka ensimmäisenä riisui minut täydellisimpään seksuaaliseen itseeni. Teit minusta itselleni mahdollisuuden; pakotit minut tulevaisuuteen. Sinä pakotit minut tulemaan toimeen ilman sinua ja siten sinä annoit minulle enemmän kuin itsesi; annoit minulle kaikki ne ihmiset, jotka minulla on tänään. Sinä. Yrjönkadun sauna. Töölön lahti. Suomenlinna. Patriarkaatin analyysi. Cascaneda ja Tarinoita voimasta. Pelargonია. Auringonkukan siemenet. Homoseksuaalien erillis-kulttuurin kritiikki. Vagina. Linjamentti. Raaka jauheliha ra'alla kananmunalla. Jalkakylvyt. Kissa.

Huoneesi. Kirjoihisi ihastuin. Kate Millettin Sexual Politics. Kinseyn tutkimukset. Miesten kirja nelkytluvulta kravattisolmuohjeineen. Wilhelm Reichin Fasismien massapsykologia. Russellia, Steineria, Hesseä, Frommia, Engelsiä, Marxia. Kirjat olivat huoneessasi oleellisinta. Puollessa vuodessa sain kuitenkin luettua vain Millerin Nexuksen, Sexuksen ja Plexuksen.

Kirjeet eivät olleet meidän tapamme kommunikoida, sillä mehän puhuimme niin paljon. Sinä yönä, jolloin en enää tullut kotiin, kotihan se oli, ainut koti tässä kaupungissa, sinä yönä valvoit ja kyselit paperilta: "Minne menit auringonkukka/nouseva nainen/taisteleva teeri/Talven yli kanssani/lähdit auringon nousuun". Olin yöpynyt ystäväni keittiössä ilman toista ihmistä ihoni pinnassa.

OPPITUNTU SOLMIOIDEN JA SOLMUKKEIDEN SITOMISESSA. ALINNA SOLMION SITOMISTAPA, JOTA YLEISESTI NOUDATETAAN ULKOMAILLA.

Oliko minun rakastamiseni sinulle tuskallista yrittämistä? Palatuani iltavuorosta kuumensit minulle vettä ja pakotit jalkakylpyihin, sillä jalathan olivat pääomaani seisomatyöntekijänä. Kasasit linjamentit, raspin, saippuan, harjan, pyyhkeen ja lämpimät sukat pesuvadon viereen ja lisäsit kiehuvaa vettä haalenevan veden joukkoon. Valmistit Islannin jäkäläteetä ja sekoitit runsaasti hunajaa joukkoon. Tuskallista, sydänverenmakuista yrittämistä, sanoit myöhemmin ja minä luulin, että rakastaminen on helppoa, palveleminen on helppoa. Tahdoin palvella - minä nainen. Sinä olit tehtäväni, loputon yhtälö ratkaistavaksi. Muistitaululle ripustin Ylioppilaslehdessä leikkaamani Nazim Hikmetin runonpätkän: "Elämä on toivoa täynnä oleva tehtävä, rakkaani: Yhtä vakava tehtävä kuin rakastaa sinua."

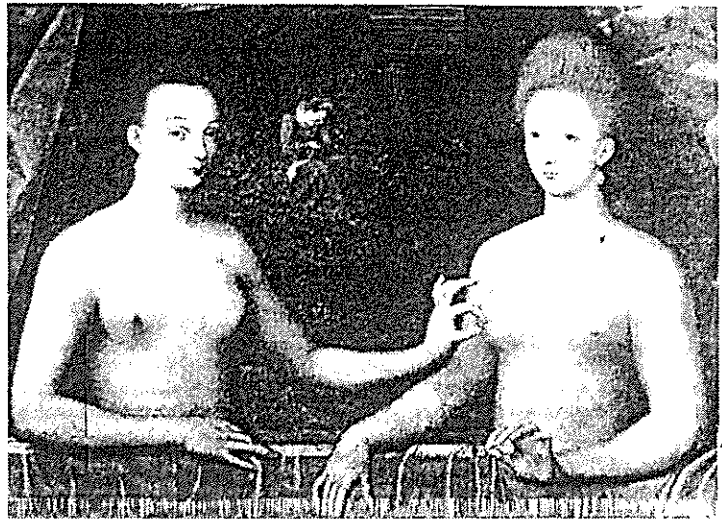
Sinä. Kirjoitit minulle runoa: "Et tuntenut minua/vaun unelmani kirkkaan säteen/joka hajosi jatkuvaan läsnäoloosi/sotkeuduin pikkuasioihin." Haaksirikkouimme parisuh-teessamme. Oliko syy parisuhde-elämänmuodossa vai persoonoissamme - en tiedä.

Kirjoitit minulle runoa. Sinä, ihmiseni. "Vaikka oletkin päivieni valo/tarvitsen - katkaisijaa".

Lähdin ja vein jatkuvan läsnäoloni mennessäni. Kenties vasta nyt on meille mahdollista saavuttaa toinen toisemme.

Suhinaa kentältä

Lesbolaisen motiivinsa vuoksi kuuluisaksi tullut, tuntemattoman ranskalaisen mestarin maalaus. Se esittää Henrik IV:n rakastettua, Gabrielle d'Estreesiä, ilmeisesti sisarensa seurassa

Nimimerkki ■ kirjoitti aiemmin LEILAssa: "Lesbous olisi normaaleinta, kun siitä ei tarvitsisi puhua, ei sen kummempin ajatella tai tehdä numeroa." (Henkilökohtaisesti en hyväksy yksittäisten lauseiden irtottamista suuremmasta kokonaisuudesta, väärien tulkintojen mahdollisuudet kun lisääntyvät. Teen kuitenkin tietoisesti lainauksen eräänlaisen otsikon saadakseni.)

Minä tunnen itseni erilaiseksi ei-niinkään-nuoreksi, ja tunnen siten erityisesti lesbo-yhteisön/kulttuurin piirissä. Tällä hetkellä tiedän ainoastaan kaksi vaihtoehtoa. Ensimmäinen on rakkauden nimissä, vierihoidon keinoin toteutettava, omistava ja itsetiedoton suhde toiseen naiseen; tila, jossa seksuaalisuus niin helposti käsitetään rakkaudeksi, ensimmäistä kuitenkaan hyväksymättä ja toiseen kykenemättä. Toinen vaihtoehto on äänekäs, narsistisesti intellektueelli, laumaan sitoutumaan pyrkivä feministi-lesbolaisuus, se, jossa kaikki henkilökohtainen on poliittista, vai oliko tuo päinvastoin. Jälkimmäisessä joukossa ei toisin ajattelevia suvaita, ensimmäisessä -siinä näkyvämmän ahdistuneessa - voi toisin ajatteleva lunastaa oikeutensa päätymällä ymmärrettäväksi emohahmoksi ja olkapääksi.

Edellä sanotusta voi aiheellisesti vetää nekin johtopäätökset, että minua kiinnostavat niin puskassa eläminen (vietinhän siellä niin monta vuotta), kuin maailmanvallankumouskin. Uneksin työn ulkopuolisen ajan täyttämisestä suloisten mitättömyyksien kuisinnalla, samalla kun mietin

mahdollisuuksiani tiukasti poliittisen ideologian läpikunkeman, säihkyvä-älyisen feministi-lesbon elämään. Toisaalta tiedän, että em.muodot jotenkin kapea-alaisina eivät tunnu riittävilä. Etsin edelleen vaihtoehtoja.

Tunnen itseni väliinputoajaksi. Mietin, onko tässä kaupungissa lesboa, joka uskaltaa olla itsensä kanssa sen sijaan, että lankeaisi ensimmäisen taqjola olevaan syliin ajatuksiinsa ja elämäänsä pakoon. Uskooko kukaan edes, että lesbo-yhteisöstä on niin paljon vaikeampaa löytää ns. todellisia arvoja kuin särkyneiden sydämiä, rikkonaisten kotien ja lopulta murskautuneiden toiveiden tuottamia onnen illuusioita? Jos ajatellaan vaikkapa Polilla enemmän tai vähemmän vakituisesti käyvien naisten lukumäärää, ei sitä järin korkeaksi voi sanoa. Miten siis on mahdollista päätyä ilta toisensa jälkeen havaittavaan tilanteeseen, jossa yhden suhteen päätyttyä tilalle löytyy oikopäätä uusi ja ehdottomasti rakkauden sävyttämä? Mielestäni sellainen, toiseen ihmiseen todellisenä kohdistuvaan rakkauteen jatkuva törmääminen on jo matemaattisesti aja-

tellen mahdotonta, ja erityisesti yhteisössä, joka on lukumäärältään niinkin pieni. Ettei nyt sisko-kullat vain olisi niin, että olemme jonkinlaisessa arvottomuuden tilassa päätyneet itsemme jatkuvaan alennusmyyntiin?

On vaikeaa, raskasta ja epäoikeudenmukaista elää ulkopuolisena ja syrjittynä; on kuitenkin aiheellista miettiä, missä määrin omat huonomuuden ja syyllisyydentunteet, sekä niiden ylläpitäminen edesauttavat sitä kierrettä, josta on perin helppoa syttää heteromaailmaa. Heteromaailma kun ei meidän mieliksemme, eikä edes tuskamme takia muutu; meillä taas on yksilöinä henkisen kasvamisen kautta mahdollisuutemme parantaa elämämme laatua ja tasoa sellaisiksi kuin itse parhaaksi katsomme. Henkilökohtaisesti en usko vielä meidänkään sukupolven näkevän sitä päivää, jolloin heteroseksuaalit ovat kypsät suhtautumaan homoseksuaaleihin yhteiskunnan täysivaltaisina jäseninä; vaikka näin ikävästi olisikin, se ei oikeuta meitä elämään kuin maailma lakkaisi huomenna olemasta. Me emme ole viimeiset lesbot.

Kaikesta aiemmin kirjoitetusta voi referoida sellaistaakin kuin: minä uskon ja väitän, että suurin vihollisemme ei sittenkään ensisijaisesti ole meitä ympäröivä hetero- ja miesten maailma, vaan omamme, mikäli emme itse kykene hyväksymään erilaisuuttamme. Uskon edelleen, että moni meistä -mikäli ei olisi homo- vaan heteroseksuaali - omaisi yhtä suuret mahdollisuudet kurjaan ja onnettomaan elämään kuin nytkin, koska seksuaalisuus, kohdistuipa se sitten kehenkään, ei itsessään ole ankeuden syy. Tavalla, jolla mm. seksuaalisuuteensa suhtautuu, voi kyllä tehdä elämästään ihan minkälaisen vaan.

Miksikö minänään kirjoitan? Siksi, että minä ja minäkin. Pelkistetyesti sanottuna siihen asti, kunnes tiellä tuli vastaan lesbo, jolla yksinäisydessäänkin oli varaa diskaata minut. Minut, joka rakkauden varjolla olin valmis lohtua, itseni ehjäämistä ja äitiä etsimään.

Yhteisössä, jossa niin moni etsii, tai jättää identiteettinsä etsimättä varsin monen kirjavilla tavoilla, katson minäkin parhaimmaksi, etten sanoisi suorastaan turvallisemmaksi, valitettavasti pitäytyä nimimerkin takana.

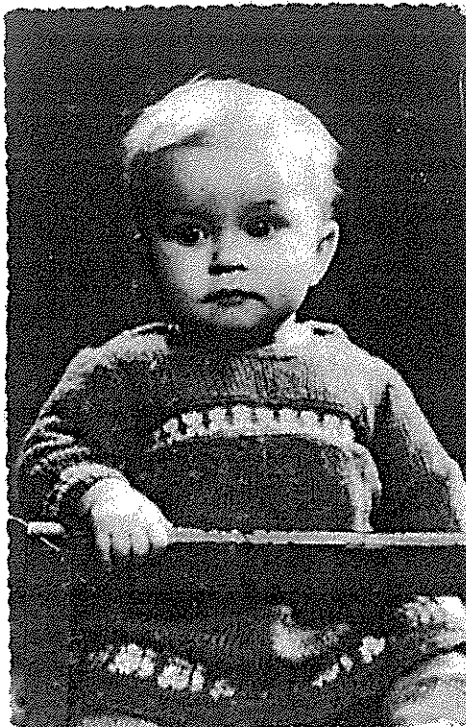
"SUHINAA PUSKASTA"

PS. Mitä LEILA-SANOMIIN (nyk. TORAJYVÄ, toimittajan huom.) muuten tulee, en usko, että nykyisen muodon ainoa vaihtoehto olisi onnellisen lesbo-yhteisön kenneluutiset, vaikka epäilemättä sellainenkin lehdykkä saattaisi aika ajoin olla virkistävä. Yhtäläillä virkistävää voisi olla toisienkin aiheiden käsittely, sellaisten kuten, 1. Eläinrasvatko myrk-

kyä? 2. Miksi Mikko Juva erosi-kaan? 3. Lauantaitanssit sinfoniakonsertin vaihtoehtona 4. Laskeeko Pirkko Työläjärven poliittinen tähti, vai ammutaanko se varmuuden vuoksi alas? etc. No niin.

Uljasta jatkoa toivoo [REDACTED] jne.

TORAJYVÄ kiittää uljaan jatkon toivotuksista ja toteaa mielisään kokeneensa jutun lukemisen myötä pienoista henkiinheräämistä siitä toivottomuuden tilasta, johon lesbokansan hyljaisuus ja osanottamattomuus oli juuri syntynyt TORAJYVÄÄ syöksemässä. Vastaava toimittaja aikoo edelleen jatkaa runsasta polittellua mm. siinä toivossa, että saisi suhinan muuttamaan kuiskauksiksi ja huudoiksi. (Kaiken seksuaalistaville tahdoisin vielä täsmentää, etten tarkoita kuiskauksiin ja huutoihin saattamisella seksuaalista kliimaksia, joka myös nimellä Örgäsmi tunnetaan, vaan rehellistä vuoropuhelua, faggi-idiotismistamme ulosmurtautumista.)

Ken hän on?

Suhinalle...

Miten samaa mieltä olenkaan monesta asiasta, niistä, jotka mainitset ja niistä, jotka ovat luettavissa rivien välissäkin.

Rakkaudestakin on tullut niin kaupallisuuden haalistama. Rakastan hyvää viiniä rakastan countrya, rakastan hyvää kirjaa ja kaunista naista. Rakastan sinua. Kaikki samaan putkeen -- aivan kuin rakkaus olisi kaikkien yhteistä omaa. Kuitenkin se on sana, joka on tarkoitettu kuvaamaan suhdetta ja siihen liittyviä arvoja ja tunteita. Rakkaus ei koskaan ole itseisarvo vaan objekti, joka vaatii tekoja ja työtä pysyäkseen hengissä. Ennen kaikkia se edellyttää uhrauksia.

Myöskään kyky rakastaa ei ole itsestänselvyys. Rakkauteen ei pysty ilman itsensä tuntemusta. En tarkoita, etteikö toisen ihmisen kautta siihen saisi väriä, mutta vain väriä. Itsetuntemus ja itseluottamus ovat ne, jotka tuovat suhteeseen ja rakkauteen sen hengen. Onnistusta antaa ja jakaa -- ei tarvitse aina saada ja hakea. Eikä mielestäni ole eroa lesbon ja heteron välillä.

Kyllä lesbokulttuurimme ja identiteettimme rakentaminen on todella hakoteillä jos kuvittelemme luovamme jotain aivan uutta hylkäämällä ne arvot, jotka heterot (ja miehet) ovat jo hyväksi todenneet. Emme me niin erinomaisia ole. Ihmisiä mekin.

Kvinnokampan fortsätter...

Yöllä
käännämme kylkeä
selkää ja kylkeä
varoen koskettamasta toisiamme

Hipaisusi
hiileen puhaltaa

Läheisyytesi
tulvahtaa lävitseni
Nousen vuoteelta
jäähyille
itserankaisuaitioon

Kaksi minuuttia ja
peli on pelattu

Päivämme
on lemikkejä täynnä
aamusta iltaan
yöllä peittonamme

Siunaa minut
rukoilen
Ota minut pehmeytesi
untuvaiseen syleilyysi
Siunaa
poskeni
rintasi kaarella
korvani
vatsasi murinalla
hiukseni
kätesi kosketuksella
otsani
huuliesi kosteudella
kasvoni
napasi kuopalla
Anna minun levätä
hetki
kanssasi
jotta jaksan

Ikävöin sinua
samassa huoneessa
selkäsi takana
palelen

Huudan
ota minut
sinä nuket

Ikävä sinuun
kiipeää häpeänkukkulalle ja
laskeutuu
minuun

Tutkimusmatkailijana
kuljen jännittyneenä
laaksosta
vuorelle
aukealle
Virtoja ylitän
hikikarpaloon hukun

Tulivuorelle saavun ja
pelkään
purkausta
rintasi laavan kuumuutta

Lumoutuneena
odotan

Kiduin kainalossasi
kidutin myös sinua
Kaipasini
tuntea sinut iholla
imeä
rintasi valkoista kaipuuta
maistaa
kevätpuron raikasta häpeääsi ja
juoda
janoni sammuksiin

Että pitää olla siskoja
jotka tulevat ja
varastavat

Nostaisin
sanoit
sinut keinuun
pitkänaruiseen ja
keinuttaisin
pitkin
hitain liikkein

Heittäisin
sanoit
sinut pilven reunalle ja
sieltä sinä leijuisit
hitaasti hitaasti
alas

Syliisi
sanoin ja
tunsin läheisyytesi
lämpimän virran
huuhtovan minua
sisältä ja päältä

Leikin vuorella
jonka laki on punaista marmoria

Kevään tullessa
jääät sulavat ja
purot kiitävät
maitona alas rinteitä

Huipulle rakennan
taloni
Nännisi lähelle jään

"Eikä sitä sanaa sanoa saisi..."

eli miksi käytämme sanaa LESBO

Lesbous on yleisessä mielikuvituksessa ollut samanlainen ilmiö kuin Kiina: valtava, eristetty alue, joka samaan aikaan on pelottava ja houkutteleva; monimutkainen tuntematon kudos, jota peittävät hurmaavat ja pelottavat riitit ja mysteerit. Lesbous, niin on oletettu, on paikka, jonne ei voi mennä ja palata muuttumatta. Kuten Kiinan, lesbonkin ympärillä on ollut korkea muuri, joka on tehnyt hänestä saavuttamattoman, hiljaisen, ulkopuolella oleville näkymättömän.

Kiinan muurin rakensivat sisällä olevat; meidän ympärillemme sen rakensivat ulkona olevat. Muurista tuli vankila, ei valtakunta; leivoton leiripaikka, ei kansakunta. Muurin kivinä olivat tasasuhteessa halveksunta ja kiinnostus. Se muurattiin taikauskon laastilla. Muurin takana on elänyt kokosen ajan, jota kutsumme "sivistykseksi" taikauskon synnyttämä luomus: noita, rutto. Toisaalta siellä taas asui käsittämätön houkutus, eroottinen loisto. Lesbon elämä on ollut pala mielikuvitusta olematta koskaan todellinen, koskaan tavallinen.

Mitkään vastakkaiset empiiriset havainnot tai rationaaliset keskustelut eivät ole täysin kyenneet häi-

vyttämään näitä lesboja koskevia ylimaallisia käsityksiä, kenties koska heteroseksuaalisessa todellisuudessaamme niissä on totuuden hiven, johon irrationaalinen mieli yhä vastaa. Lesbo kuvitellaan pahaksi tai iloa täynnä olevaksi kummajaiseksi, koska hän uhkaa patriarkaalista miehen ylemmyyttä/naisen alistaisuutta ja seksuaalisen ilon kutistamista velvollisuudeksi.

Lesbon osana on ollut näyttää patriarkaatille se, mikä on karkoitettu inhimillisestä elämästä, suljettu muurin sisään kärsimään, kuihtumaan ja kuolemaan meissä kaikissa: eroottisuuden, joka normaalisti on kuitistettu vain peniksen tyydyttämissysteemeiksi. Lesbo on sitä, minkä me melkein kokonaan olemme menettäneet: hänen vapautumisensa on tae siitä, että löydämme uudelleen nautinnon merkityksen, hänen vapautumisensa on alku nautinnon merkityksen ymmärtämiseen.

Vuonna 1484 Jacob Sprenger julkaisi noitia käsittelevän kirjoituksen "Malleus Maleficarum" (Noitavasara). Sprengerin tarkoituksena oli selvittää kerta kaikkiaan mitä naiset haluavat - ja mitä sille pitäisi tehdä. Hänen kielensä on vanhaa, mutta hänen ilmaisemansa

ajatukset valitettavasti vielä tuoreita:

"..nainen on imarteleva ja salainen vihollinen. Ja että hän on tuhoisampi kuin metsästäjän ansalanka ei puhu metsästäjien ansalangoista vaan paholaisten. Sillä miehet eivät lankea vain lihanhimosta nähdesään ja kuullessaan naisia. Sillä Pyhä Bernhard sanoo: Heidän kasvonsa ovat polttava tuli ja heidän äänensä matelijoiden sihinää; mutta he asettavat myös pahoja taikoja lukemattomien miesten ja eläinten päälle. Ja kun sanotaan, että naisen sydän on verkko, puhutaan puhdistamattomasta pahasta, joka siinä vallitsee. Ja hänen kätensä ovat kuin köydet, sitomiseen; sillä kun he asettavat kätensä luodun päälle noituakseen sen, silloin he paholaisen avulla suorittavat tekonsa. Lopuksi, kaikki noitus tulee lihan himosta, joka naisissa on loputon."

"Lihan himossa, joka naisissa on loputon" - naisen pelko on erotiikan pelkoa. On epämiehekästä pelätä. Sen takia on tuhottava se, mitä pelätään. On kuitenkin epäkäytännöllistä tuhota naiset (ja tehdä maailma penikselle turvalliseksi), joten nainen, joka on olemassa, on kesytettävä. Lesbo on nainen, joka kiel-

täytyy kesyyntymästä. Hän on sellaisen erotiikan tunnus joka vastustaa omaa sosiaalisatiolla tapetuksi tulemistaan.

Ajat, jotka ovat temperamentiltaan olleet fallosentrisempiä (peniskeskeisiä) ovat luonnollisesti olleet suuremmin brutaaleja sortaessaan naiseutta, johon eroottinen vaihtelu on aina assosioitu. Sellaiset ajat synnyttävät tyypillisesti poliittisia ideologioita ja rakenteita, jotka antavat kollektiiviselle pelolle rakenteen ja purkautumismahdollisuuden. (Sprengerin teologinen rakenne oli sekä poliittinen). Maaailma on kutsunut sellaisia aikakausia militaristiseksi, puritaaniseksi, fasisitiseksi ja kaikki hyvää tahtovat ihmiset ovat vilpittömästi halveksineet niitä. Hyvä tahto ei kuitenkaan ole tunkeutunut ongelman juuriin asti. Se ei ole ottanut huomioon naista kohtaan tunnettua pelkoa poliittisen asenteen takana olevana rakenteita synnyttävänä tunteena ja se on ollut sokea tämän tunteen yhteiskunnallisille ja psykologisille sivutuotteille: jäykälle sukupuolten polarisoitumiselle, selvästi rajatulle sukupuolten eroille ja irrationaaliselle erilaisuuden pelolle. Nat-sien naiskuvaus- Kinder, Kirche, Küche- on looginen seuraus Sprengerin naispoholaisanalyysistä.

Todellisuus tarkoittaa heteroseksuaalista todellisuutta. Tuon todellisuuden rajattu tarkoitus on saada penis vaginaan tuottaakseen ejakulaation miehessä ja sikiön naiseen. Peniksen tunkeutuminen vaginaan on kuvannut kulttuuria, historiaa, liike-elämää, tek-

nologiaa, politiikkaa, so-taa. se on muovannut yhteiskunnallisen yhtähyvin kuin seksuaalisen kanssakäymisen: joku ulkopuolinen on "saatava naiduksi". Miesten energiaa on kulunut enemmän tämän yhden aktin oikeutukseen ja naisten opettamiseen rakentamaan elämänsä sen ympärille, muovaamaan rituaaleja, symbooleita, lakeja ja tabuja sen vahvistamiseen kuin mihinkään muuhun pyrkimykseen- ainoana poikkeuksena seksuaalisen nautinnon rajoittaminen ja valvonta. Näiden kahden asian yhteys on ilmeinen, heteroseksuaalinen todellisuus pitää sisällään naisen orgasmin vain satunnaisesti.

On esitetty, että ihmisen tarve lisääntyä on heteroseksuaalisen pakkomielleiden pohjalla. Tämä on osittain totta. Kun naisensa pitää "paljasjaloin ja raskaana" voi ensinnäkin olla varma, ettei tämä juokse ympäriinsä pitämässä hauskaa ja toiseksi, ettei hänellä suurelta osin elämänsä ole mahdollisuutta toteuttaa olenkaan omaa seksuaalisuuttaan. Jälleen kerran Jacob Sprengerin varoitus naisista tulee ilmi. Meidän yhteiskunnassamme kengätön, synnytystuskissa oleva nainen on vankeuden ja kivun ilmentymä. Kun naisilta kiellettiin nautinto, he panivat uskonsa itsekieltäytymiseen. Esimerkiksi päästyään vanhaan ikään (ohi vaihdevuosien)naisten olisi pitänyt jo oppia, että heidän seksuaalisuutensa on kohdun toimintaa, oppia, että kun kohtu lakkaa toimimasta, seksuaalisuuskin on mennyt. Vanhojen naisten ei oleteta olevan seksuaalisia. Heidän pitäisi tuntea it-

sensä anopeiksi, koska he eivät enää pysty olemaan äitejä.

Heteroseksuaalinen todellisuus on miehille seksuaalista, naisille suurelta osalta lisääntymiseen liittyvää. Lasten saamisen tarve ei kuitenkaan yksin selitä tuhansien vuosien barbaarista sortoa, psykologista ja fyysistä vammoittamista, alkeellista hysteriaa, jolla lesbouden esiintuloa on tervehditty.

Naista vihaavan vastakohta on miestä rakastava. Heteroseksuaalisuuden funktio lisääntymisrituaalina on sallia miehelle niin suuri välimatka pelottavasta naisesta kuin mahdollista ja tulla tämän lähelle vain saadakseen lapsen omaksi kuvakseen. Kenties naisen seksuaalisuutta kohtaan tunnettua inhoa motivoikin muu kuin sen itsenäistä luonnetta kohtaan tunnettu inho. Suhtautumisessa naiseen on myös voimakas osuus miehen empatialla miestä kohtaan. Yksinkertaistettuna: Heteroseksuaalisen todellisuuden määritelmään on tehtävä lisäys, että sen emotionaalinen luonne on homoseksuaalinen. Heteroseksuaalisuus on siis miehelle niinkuin naisillekin vain lisääntymisrituaali.

Tässä valossa lesbosta tulee naisen antiteesi. Lesbo on elävä hylkäys naisvihalle. Vielä kriittisemmin: lesbo on hylkäystuomio naisten naisvihalle. Hän rakastaa itseään ja rakastaa halveksittua. Yhteiskunnalliset lesbouden kiellot rakentuvat tältä pohjalta. Lesbon rakkaus omaan itseensä, hänen rakkautensa naiseen voi olla tarttuvaa. Jos miehet alkavat rakastaa naisia kuin lesbot, jos naiset alkavat rakastaa naisia

kuin lesbot, vähintäinkin valtakunnat tulevat sortumaan. Seksuaalinen ilo korvaa silloin seksuaalisen pelon.

Jokainen patriarkaalisen kulttuurin sankari on esittänyt argumentin erotiikkaa vastaan, kunnes siitä on tullut uskontunnustus: Mies on syntynyt mieheksi, mutta nainen on pakotettava tulemaan siksi, mikä hänestä täytyy tulla.

Jean-Jacques Rousseau (kirjassaan Emile; kasvatuksesta) myöntää tosin, että mies saattaa olla "olento, joka on usein paha ja aina erehtyväinen", mutta hän on aina mies ja naisen on häntä palveltava:

"On opittava alistumaan epäoikeudenmukaisuuteen ja kärsimään aviomiehensä vääriä tekoja valittamatta; naisen täytyy olla lempeä oman itsensä takia, ei miehen. Katkeruus ja itsepäisyys vain lisäävät vaimon kärsimyksiä ja miehen pahuutta." "Luonnollisen naisen" on opittava masokistiksi olakseen sopiva puoliso Rousseau'n "luonnolliselle miehelle".

"Yleisenä sääntönä on pidettävä, että siveellinen nainen haluaa harvoin itselleen seksuaalista tyydytystä" ohjasi William Acton viktoriaanisia naisia frigiditeetin. Hegel halusi heistä tyhmiä: "Naisia voidaan tietenkään kouluttaa, mutta heidän mielensä ei ole sopeutunut korkeampiin tieteisiin, filosofiaan, tiettyihin taiteisiin". Schopenhauerilla oli mielihyvä seksuaaliryöstästä: "Se on akti, jota kylmästi ajatellen pitää epämielilyttävänä ja ylemmyytensä tunnen halveksuu."-- Ja jokainen käyttäytyy Jumalan tavoin, joka antoi ensimmäi-

set ohjeet, miten naarasihmisestä tehdään nainen; Eevalle Hän hahmottelee tämän tulevaisuuden ja kaikkien hänen tyttäriensä tulevaisuuden: "Minä teen suuriksi sinun raskautesi vaivat, kivulla sinun pitää synnyttämän lapsia; mutta mieheen on sinun halusi oleva ja hän on sinua vallitseva."

Sigmund Freudin kokemus naisista ja siitä mitä naiset haluavat oli lähes yhtä rajoittunut kuin Jumalan. Freud menee kuitenkin pitemmälle. Varmistaakseen hedelmöityksen hän puolustaa raiskausta: "Luonto on huomoinut vähemmän naisen tarpeet kuin miehen.. biologisen päämäärän saavuttaminen on asetettu miehen varaan ja on riippumaton naisen osallistumisesta."

Missä on lesbo kaiken tämän naisen ruumiiseen ja mieleen kohdistuvan hyökkäyksen keskellä? "Minun tietoni mukaan" sanoi kuningatar Victoria, "lesboutta ei ole olemassa". Toisin sanoen naisen seksuaalisuutta, johon ei kuulu kohtua ja penistä, ei ole olemassa.

Lesbo: Sana, joka on niin täynnä kulttuurista, historiallista ja seksuaalista sisältöä, ettei tähän asti ole uskallettu puhua asiasta, jonka se nimeää. Se on ollut salaisuus, erilainen kuin kielen yksikään sana. Se ei kuulunut tavalliseen puheeseen, sanaa ja sitä, mitä se edustaa, oli oltava lausumatta. Kadun mies kutsuu lesboa naishomoksi, koulutetummat poikkeavaksi, perverssiksi, sapfolaiseksi, kaikki nimiä, joissa ei ole elämää. Niiden tarkoituksena onkin kätkeä se, loihtia mielikuvia miehisydestä ja karkoittaa assosiaatio naiseudesta.

Sivistyksen tarina on ollut tarina falloksesta, sen identiteetistä, käyttäytymisestä maalla ja merellä, sen palvonnasta, sen omituisesta kyvystä olla aina läsnä miehen ylivoimaisissa aivosoluissa. Naisen tarina tässä sivilisaatiossa on ollut tarina hänen suhteestaan fallokseen. Hän on ollut sivujuoni, joka on liitetty mukaan tuomaan jännitteitä, ristiriitoja ja (kuten Simone de Beauvoir totesi jo 1949) jotain "toista" kuin miehen normin.

Yhä kasvava määrä tutkijoita, mm. Robert Graves, väittää, etteivät asiat ole aina olleet näin. He ovat osoittaneet, että miehen ylivalta siihen liittyvine intellektuaalisen ja seksuaalisen ylivalan myytteineen on suhteellisen uusi piirre maan pinnalla. Patriarkaatin, gynokratian ja amatsoonin kaltaiset sanat ovat jälleen ilmestyneet kieleen. Olipa niillä esihistoriallista todellisuutta takanaan tai ei on vähemmän oleellista kuin toivo, jonka ne antavat tulevaisuudelle. Lesbo-sanat tavoin ne osoittavat meille inhimillisiä mahdollisuuksia. Koska me olemme olleet ni-mettömiä, on erityisesti lesboille tärkeää, että historiaan ja kulttuuriin liitetyviä sanoja käytetään. Ilman nimeä ei mikään asia ole yhteiskunnallisesti, kulttuurisesti tai poliittisesti olemassa.

Aikoinaan ei ollut olemassa sanaa isälle, aviomiehelle, vaimolle. Anopin tai apen kaltaiset sanat olivat mahdollisia. Maailmankaikkeus kuviteltiin suureksi äidiksi, jonka edustajina toimivat hallitsevat kuningattaret. Tarinat kertoivat kuningattaresta ja tämän ra-

kastajista, kuningattaresta ja tämän lapsista. Kuka tahansa kenraali ymmärtää, miksi tämä historia painettiin unohduksiin. Kansaa ei voi alistaa täysin, ennen kuin sen kieli, taide, tarus- to, myytit, kaikki, mikä antaa sille identiteetin ja todellisuuden, on hävitetty. Ensin kansan on opittava tulemaan sellaisiksi, jollaisia he eivät ole ja tuntemaan häpeää siitä, millaisia he ovat olleet. Ajan myötä he tulevat unohtamaan menneisyytensä.

Naisten muistinmenetykset on ehto kaikelle nykyiselle ihmiskunnan historialle. Naiset alkavat vasta nyt saada takaisin tietoisuuttaan. Ennen tätä tietoisuutta lesbous oli myytti. Myytistä hän kasvoi symboliksi ja sisäisti kaiken miesten naispelon- enemmänkin. Häntä on käytetty kuin painajaisista syyllisyyden ja menetyksen ruumillistumana. Painajaisena hän on tuntemamme raivo ja suru siitä, minkä olemme menettäneet jotain merkitsevän erotiikan.

Lesbojen seksuaalisuus on kirjaimellisesti aivan uuden luomista. Se on miehen, ruumiin ja hengin vuorovaikutusta. Se ei ole luonteeltaan taloudellista, se on olemassa nautinnon vuoksi. Sen aineellistuminen on runollinen tieto lihan elämästä. Se on tasa-arvoista, koska naiset keskenään ovat tasa-arvoisia ja lesbojen sorto on yhtä *hyvin* demokratian kuin seksuaalisuudenkin sortoa.

Naiset saavat useita orgasmeja, miehet eivät. Tämä fysiologinen ero, vaikkakin se koskee seksuaalista energiaa, osoittaa miesten ja naisten energiaeroa laajemminkin. Olla mies on olla tietoinen energiansa ra-

jallisuudesta. Se tarkoittaa, että elämä on joko/tai-kysymys. On olemassa joko leikkiä tai työtä, joko intellektuaalista tai seksuaalista mahdollisuutta. Voi joko rakastaa tai sotia. Miehet ymmärtävät, etteivät he voi saada tai olla kaikkea. Olipa ejakulaation loisto millainen tahansa, kun se on ohi, energia, joka sai sen tapahtumaan on mennyt ja on rakennettava uudelleen. Sitä vastoin olla nainen on ilmeisesti omistaa rajaton energia. Nainen tervehtii aamunkoittoa, lisääntyy, ravitsee, vaatettaa, kuuraa lattiaa, on yritysjohtajana- tai lähtee kadulle vaatimaan mahdollisuutta tulla sellaiseksi. Jopa Jumala ja Freud hämmästelevät hänen kykyään rakastaa ja pysyä hengissä ilman rakkautta. Hänen energiansa on aina saatavilla.

Naisen psykologian löytäminen (tai uudelleen löytäminen) on suurin haaste maskuliiniselle järjestykselle mitä maailma koskaan on kokenut. Naiset huomasivat omistavansa klitoriksen, sitten havaitsivat, mitä se saa aikaan ja ymmärsivät, että se on ainutlaatuinen elin ihmisen anatomiassa, sen ainoana tehtävänä on antaa mielihyvää. Naisen nautinto (kuten Jacob Sprenger ymmärsikin) on rajaton, joko orgasmeissa, työssä tai taiteessa. Samaan aikaan nainen huomasi, että penis on apukeino seksuaalisen nautinnon saamisessa, pahimmillaan este sille. Naiset huomasivat, että penis on helposti väsyvä ja että kielet, sormet, reidet, kädet, jalat, vesisuihkut, varpaat- ja toinen klitoris- eivät väsy. Monet naiset ovat huomanneet, että on helpompaa rakastaa ja tehdä

työtä naisen kuin miehen kanssa, on joskus helpompaa kasvattaa lapsiakin toisen naisen kuin miehen kanssa.

Vähitellen, kuten mies teki häntä ennen, nainen on alkanut uneksia kulttuurista, sivistyksestä, taiteesta joka perustuu hänen orgasmi- kokemukseensa, samankeskisten renkaiden systeemiin, joka sisäistää hengen ja ruumiin. Hän on lopultakin lihastaan oppinut merkityksensä, sen, mitä hän on sen sijasta, miksi hänet tavallisesti pakotettiin olemaan.

On yksinkertaisinta- ja vähiten harhaanjohtavaa- kutsua tätä uutta olentoa lesboksi. Tehdessämme niin vältyimme valheilta, jotka ovat ympäröineet sanaa naisen ja antaneet hänelle vallinnan mahdollisuuden. Suuri muuri hajoaa ja näemme kirkkaassa päivänvalossa sen, mikä valepuvussa on ollut koko ajan keskuudessamme- vanhanpiian, kotiäidin, taiteilijan, uneksijan, tyttären, vaimon, äidin, anopin, opettajan, johtajan, urheilijan, politiikon, isoäidin, lesbon. Charlotte Bunch, eräs uuden naisliikkeen teoreetikoista tekee koko tilanteen yhteenvedon: "Nainen ei ole vapaa mihinkään, ennen kuin hän on vapaa myös olemaan lesbo."

Me kaikki olemme sortomme aikana unohtaneet tärkeän seikan: Mieli toki voi päätätä, mutta ruumis määrittelee.

(Eng. suom. [REDACTED])

Emily L. Sisley & Bertha Harris: Joy of Lesbian Sex
Esipuhe

Hurkaan naisen runo toiselle naiselle

Käsikirjoitus löydetty Tegerseen luostarista Baijerissa 12. vuosisata

Suru painaa minut alas
sillä en näe mitään
mihin vertaisin sinun rakkautesi
joka oli suloisempi kuin maito ja hunaja
jonka rinnalla kullan ja hopean kimallus
näyttää räikeältä.

Sinut yksin olen valinnut sydämelleni.

Rakastan sinua yli kaiken
Sinä yksin olet rakkaani ja iloni
Kuin kyyhkynen joka on menettänyt puolisonsa
ja istuu iäti kuivuneella oksalla
Niin minäkin suren lakkaamatta
kunnes saan nauttia rakkaudestasi taas.

G:lle, ainoalle ruusulle A:lta kallisarvoisen rakkauden siteet

Mikä on minun voimani, että minun pitäisi kestää se?
että minulla pitäisi olla kärsivällisyyttä sinun ollessasi poissa?
Onko voimani kivien voimaa
että minun pitäisi odottaa paluutasi?
Minä joka suren yötä ja päivää
kuin kätensä ja jalkansa menettänyt?
Kaikki miellyttävä ja iloinen
ilman sinua on kuin muta jaloissani
Niinkuin hymyilin ennen, nyt kyyhkeeni vuotavat
eikä sydämeni ole koskaan iloinen
Kun muistan suudelmiasi, jotka annoit
ja kuinka lempein sanoin hyväilit pieniä rintojani
Haluan kuolla
koska en voi nähdä sinua
Mitä voin kurja tehdä?
Mihin voin onneton kääntyä?
Voisinpa uskoa ruumiini maan poveen
ikävöityyn paluuseesi saakka
Tai kunpa minulle suotaisiin Habakukin lailla matka
Saisin edes kerran tulla sinne
katsomaan rakastettuni kasvoja -
Silloin en enää välittäisi vaikka se
olisi itse kuoleman hetki!

Sillä ei kukaan ole syntynyt maailmaan
niin ihana ja suloutta täynnä,
Tai joka niin rehellisesti
ja sellaisella syvällä kiintymyksellä rakastaa minua.

Siksi en lakkaa suremasta
kunnes ansaitseen sinua nähdä taas.

Hyvin on joku viisas sanonut että
on suuri murhe ihmiselle
olla ilman sitä, jota ilman ei voi elää.
Niin kauan kuin maailma seisoo
sinua ei siirretä olemukseni ytimestä

Mitä muuta voin sanoa?
Tule kotiin, suloinen rakkaani!
Älä pitkitä matkaasi enää;
Tiedä etten kestä poissaoloasi enää.
Näkemiin.
Muista minua.

(Eng. suom. [REDACTED]) Boswell:Christianity, Social
Tolerance and Homosexuality

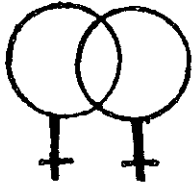
"LUONTO ON ANTANUT NAISELLE
LEVEÄT LANTEET JA ISON
TAKAPUOLEN, JA SITEN IL-
MOITTANUT, ETTÄ HÄNEN
TULEE ISTUA HIJAA JA VAH-
TIA TALOANSA." Luther

Joskus, kun katselen
ikkunasta kadulle
ihmisiä, autoja, elämää
tuntuu kuin aika
huoneessani olisi seisahtunut
ja sälekaihtimet muuttuneet
vankilan ristikoiksi..

88

Harmaan asfaltin vieressä.
tien reunassa kukkivat
vaaleansiniset
kissankellot,
ovat kuin pala taivasta
alaspudonneena,
asfaltin viereen.

Kontaktit

Kuten viime numerossa mainostimme, alkaa kontaktipalstamme toimia tästä eteenpäin.

Sulje vastaukset kuoreen, merkitse siihen lyijykynällä ilmoituksen tunnus (ei siis nimimerkkiä). Sijoita kuori tai kuoret isompaan kirjekuoreen ja liitä mukaan riittävä määrä irrallisia postimerkkejä vastauksen edelleen lähettämistä varten. Postita iso kuori osoitteella: Akanat, PL 55,00511 HKI 51 -huomaa osoite!

001NAISET: Jos asut Savonlinnassa tai edes lähitöllä, niin kiiruhda ja hakemaan kynä ja paperia ja KIRJOITA HETI! Minä kun pelkään olevani ainoa "epänormaali" täällä lähi-idässä. Jos olet bi- tai homonainen (tyttö?), niin ota yhteys. Minä olen perheellinen, vähän alla kolmekymppinen ja etsin YSTÄVIÄ! (Voisi kehittää jotain omaa toimintaa-kin ajan mittaan?) Harrastuksia mm. isot koirat, autot, rock, pop ym. musiikki (EI iskelmät yms) käsityöt urheilu (lähinnä penkki). En polta enkä juo (joskus vähän) enkä siedä tupakanhajua enkä juoppoja! Olen huumorintajuinen ja kärsin, kun entiset ystävät jäivät kauas-tarvitsen uusia! Odotanko kirjeitä turhaan?

002 Hej alla glada eller ledsna ♀ i Finland! Finns det någon som har tid med en svensk-finsk tjej som önskar brevvänner från hela Finland? Då jag fått lära mig finska på gehör så är mitt skrivspåk ebarrmligt-men jag läser finska utmärkt. Så om du kan läsa svenska är det bra, så slipper jag använda ordbok. INTRESSEN: tja-min flickvän [REDACTED] och mina djur, böcker natur, resor, glada och ledsna vänner, brevskrivning, gå ut och slå runt-gärna på heterosexuella dansrestoran ger (konkurrerar med killar ROLIGT) FEMINISM och mycket mycket annat... [REDACTED]

Jos haluat kirjeenvaihtoa ulkomaille, tässä muutamia osoitteita:
UKW (Unsere Kleine Zeitung) hrg.von der Gruppe L:74 Bruchsalerstr. 4, Postfach 310609, 1000 Berlin-W. 19 BRD

London Lesbian Newsletter 66, Marchmont St., London WC 1 GB

Espaces, c/o Les Mots à la Bouche, 35 rue Simart, F-75018 Paris France

Huom: Tarvitsemme TUNNUKSEN AKANOILLE. Sitä voimme käyttää leimasimessa, kirjeensulijamerkinä, avaimenperänä... Piirräthän ehdotuksesi noin 10x10cm kokoisena (selvyyden saamiseksi), huhtikuun puoliväli on takaraja. Käyttöön otettu ehdotus palkitaan.

MALKUS on homoseksuaalien kristillinen piiri, joka kokoontuu Helsingin kaupungin kerhohuoneistossa Hietaniemenk. 9 C II kerros.

13. 2 -83 Sunnuntai klo 13 on Helsingin tuomiokirkon kryptassa teemajumalanpalvelus homoseksuaalisuudesta "Kaikki minun lapseni" järj. Helsingin seurakuntien korkeakoulutyö yhdessä MALKUKSEN kanssa.

18. 2. Palauteilta teemajumalanpalveluksen merkeissä.

MALKUKSEN os. c/o SETA PL 45, 00251 HELSINKI 25

FEMINAARIO TUKHOLMASSA

Tukholmalaiset lesbot ovat järjestämässä pohjoismaista feminaariota, jonka aiheena on lesbolainen kulttuuri ja elämänilo. Feminaario kestää neljä päivää 12. - 15. 5. Ohjelmassa on ryhmätyöskentelyä, yhteiskeskustelua, soitukulkua, katu-teatteria, filmejä, musiikkia jne. Yritämme lähteä mukaan ryhmänä, joten jos haluat mukaan, ilmoittaudu maaliskuun 15. päivään mennessä ja kerro haluamasi lähtö- ja paluupäivä sekä oletko lähdössä Turusta vai Helsingistä. Pystymme sen jälkeen hankkimaan ryhmäliput ja sopimaan järjestäjien kanssa majoituksesta yms (ja suck-laskemaan per nainen). Ilmoittautuneet saavat sitten tarkeman aikataulun postitse.

Helmikuun viimeinen viikko on koko maailman laajuinen lesbojen toimintaviikko (tieto ILISiltä). Viikon teemana on näkymättömästä näkyviin tuleminen. Koska-han Suomen lesbolike osallistune moisiin aktioihin?

Lyylin Lystit

Ulkomaille suunnistaville: tietoja maailman lesbopai-koista ja paikallisista lysteistä saat Akanat-ryhmältä PL 55, 00551 HKI 51

Naistenillat SETAn toimis-
tossa jatkuvat edelleen
keskiviikkoisin klo 18 al-
kaen (ovat muuten tärkei-
tä iltoja Akanoille kts.
Pääkirje). Tule lukemaan
lehtiä, lainaamaan kirjo-
ja tai vaikkapa kuuntele-
maan, ellet usko vielä it-
selläsi olevan uskallusta
puhua. Noista illoista
voi vielä alkaa jotain
kaunista..

Kirjoista puheenollen..
SETAn kirjastossa on jon-
kinverran naisia käsitte-
leviä teoksia. Aikomukse-
namme on saada niistä luet-
telo pikapikaa. (Sinä voit
muuten vaikuttaa kirjasto-
hankintoihin. Jos olet lu-
kenut jotain, mikä mieles-
täsi ansaitsisi laajemman
levikin, kirjoita siitä
meille ja kerromme asian
edelleen kirjahankinnoista
päättävälle..). Jo nyt
kaukolainaukset SETAn kir-
jastosta ovat mahdollisia.
SETA maksaa postimaksun,
jotta kirja pääsee luokse-
si, sinä maksat puolestasi
takaisinpaluun..

**Mielenasoitus uutis-
Helsinki
5.2.83
Ydinvoimaa vastaan**

AKANOITTEN ALKOHOLIRYHMÄ
kokoontuu joka sunnuntai
klo 11 - 14 SETAn toimis-
tossa Toinen linja 10,
HKI 53. Jos tunnet tarvet-
ta puhua tai kuunnella
alkoholiongelmasta ja suh-
teesta alkoholiin, tule
mukaan - mutta selvänä.
Voit myös soittaa ryhmä-
aikana puh 76 96 41 tai
kirjoittaa Akanoitten lo-
keroon. Seuraavaan lehtem-
me numeroon tulee jotain
ryhmäläisiltä, näin olen
kuullut luvattavan..

KANSAINVÄLINEN NAISTEN PÄI-
VÄ on 8. 3. Silloin ainakin
Helsingissä on marssi, tä-
nä vuonna aiheena on rauhan-
työ, tasa-arvolaki, naiset
ja työ.. (Viime vuonna mars-
sittiin myös Turussa, Tampe-
reella jne). Akanat ovat
mukana marssissa tänäkin
vuonna, identiteettiään
kohottamassa ja näyttämäs-
sä, että meillä on olennai-
nen osa naisliikkeessä..
6. 3. on Helsingin Suoma-
laisessa Kauppakorkeakoulus-
sa naistenpäivään liittyvä
juhla alkaen klo 16.30. Päi-
vän teemoihin liittyviä pu-
heita (Vappu Taipale, Pirkko
K. Koskinen jne), feminis-
tistä ym. musiikkia jne..
Tullos!

Helsingissä on käynnistynyt
naistaloliike, jonka tarkoi-
tuksena on hankkia toiminta-
tilat naisliikkeen eri ryh-
mille, kirjakahvilalle ja
naisten kriisikeskukselle.
Liikkeessä mukana on myös
Akanoitten edustaja, joten
olemme hyvin kuulolla. Jos
haluat enemmän tietoja/al-
kaa itsekin puuhata asian
hyväksi, otapa meihin yh-
teyttä.

Mitä tulee syntymäisillään
olleeseen bodausryhmään,
niin synnytysaika on siir-
tynyt seuraavaan syksyyn
synnytystilojen puutteesta.
Kaikki salit on valitetta-
vasti varattu.

Musisoijiakin on löytynyt-
tai oikeammin muutama ur-
hoollinen, joka tunnustaa
sentään osaavansa jotakin.
On ollut puhetta klassises-
ta kvartetista, jazz-ryhmäs-
tä jne. joten kaipa sinäkin
uskallat puhaltaa pölyt it-
sestäsi ja soittimestasi
ja tulla mukaan? Yhteys
Akanoittein postilokeroon
ja perästähän kuuluu..

Sensijaan Sappho-ryhmälle
kuuluu ikäviä. Emme saaneet
anomiamme tiloja (ennakko-
luulojakko?), joten luovan
ilmaisuuden kurssista on tois-
taiseksi luovuttava. Vaan
mehän emme alistu, tuonnem-
pana yritämme uudelleen..

Lesbosauna!

Kevään ensimmäinen lesbo-
sauna on 18. 2 perjantai-
na Bottalla (Töölönk. 3
Kansallismuseon takana, ta-
kapihalta sisään) alkaen
klo 18.00 - 02.00. Sauno-
mismahdollisuus koko illan,
ohjelmaakin (?), omat eväät
& juhlamiehi mukaan.

Ps. Jos olet tulossa Hesaan
lesbosaunan, naistenpäivän
tms. merkeissä, ota yhteys
taas kerran Akanoihin, py-
rimme järjestämään makuu-
pussillisille lattiamajoit-
uksen..

HUOMIO KAIKKI NAISET

Tutkiskelu naisten asemasta on lähellä meidän jokaisen sydäntä. Miltei päivittäin törmäämme naisten epätasa-arvoiseen asemaan. Tulee pakostakin mieleen, että jotain on TEHTÄVÄ! YRITETTÄVÄ! USKALLETTAVA!

Lehtemme tarjoaa meille tilaisuuden pohtia, onko meillä mitään mahdollisuuksia, yhdessä edistää naisten asemaa yhteiskunnassa.

RAKKAAT NAISET

Vaasasta, Seinäjoelta, Porista, Tampereelta, Lahdesta, Oulusta, Joensuusta, Jyväskylästä, Kuopiosta, Helsingistä, Turusta, Kotkasta, Haminasta ja kaikkialta, kirjoittakaa mielipiteenne siitä, mitä pitäisi tehdä. Onko jotain yleensä tehtävissä! Miten kasvatetaan naisten keskinäistä toverihenkeä. Ja miten kasvatetaan naisten omanarvontuntoa sekä halua toimia omien asiointensa hyväksi.

Älä enää aikaile ja odota, vaan tartu heti kynään ja kirjoita meille kaikille mielipiteesi, sillä kuka ajaa asioitasi, ellet sinä itse!

NOUSKOON SORRETTU SUKUPUOLI KASVUUN JA KEHITYKSEEN!

Lämpimin ajatuksin; Turun flikat

Ystäväni kysyi minulta
mitä on olla nainen
Olla nainen on sitä
että edellisen kesän hame ei mahdu päälle
että rinnat riippuvat imetyksen jälkeen
ja hoitamattomuutta
että itkee itsensä uneen sammuneen selän takana
että kasvatus jännittää reidet
kun pitäisi rentoutua nauttimaan kivusta
että pelko kuristaa sanat kurkkuun
kun mies aamulla solmii kengännauhoja eteisessä
että juo itsensä känniin unohtaakseen
että kulkee yhä uudelleen sen saman rantapolun päästä päähän
että vierestä viedään ja seinäkukkana istutaan
että juorut satuttavat
että seisoo meren rannalla ja kutsuu tuulta
että yöllä hapuilee olematonta kainaloa
johon painautua
että antautuu miehelle vaikka tekisi mieli
purra ja huutaa vihasta
että nousee tyydytykseen nukahtaneen vierestä ja
menee wchen hakemaan omaa orgasmia
että ostaa kioskista Urkin ja työntää sormensa emättimeen
että ikävöi lämpöä jota ei ole rintakarvoissa
että käy kauppa häpeän ja syyllisyyden tunteilla
että tarttuu käteen - omaan tai vieraaseen - kun on yksin
että painaa kasvonsa täyteläisten rintojen väliin
Sitä on olla nainen

LESBOLEIRI-83 ETSII PAIK-
KAANSA.. JOS TIEDÄT SELLAI-
SEN, OTA PIKIMMITEN YHTEYS
AKANOIHIN. EI PÄÄSTETÄ VII-
MEVUODEN HYVÄÄ ALKUA MENE-
MÄÄN HUKKAAN!

LIFELINE LIFELINE LIFELINE

Seuraava lehti ilmestyy kesän kynnyksellä. Siispä lähetä materiaali viimeistään huhtikuun puoliväliin mennessä postilokeroomme!

